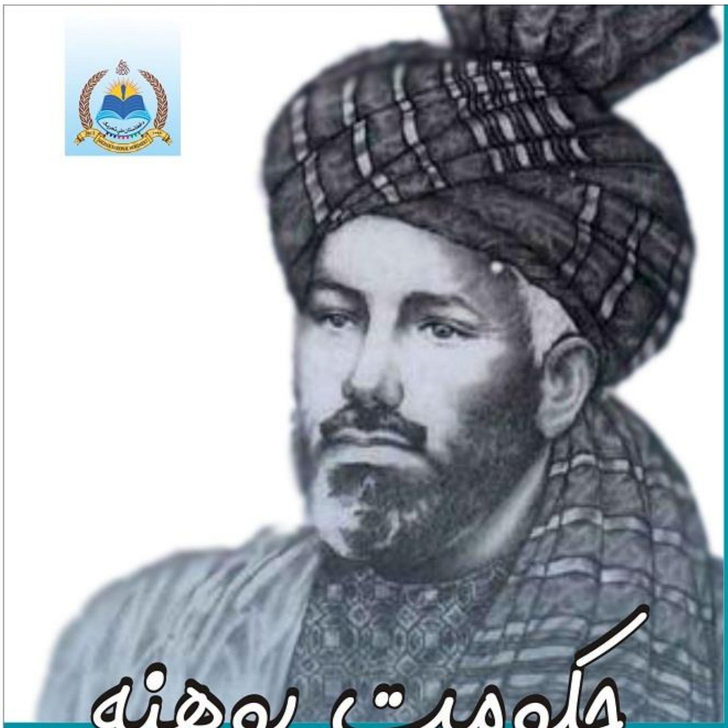

حکومت پوهنه

وزیر محمد گل خان

دوکتور قاضي حفیظ الله شاد جبارخیل

۱۳۹۳

حکومت پوهنه
دوکتور قاضي حفیظ الله شاد جبارخیل

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت پوهنه

وزیر محمد ګل خان

www.melitahrik.com
0777 400 116

الحاج پروفیسور دکتور قاضي حفیظ الله ښاد جبارخیل

۱۳۹۳ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

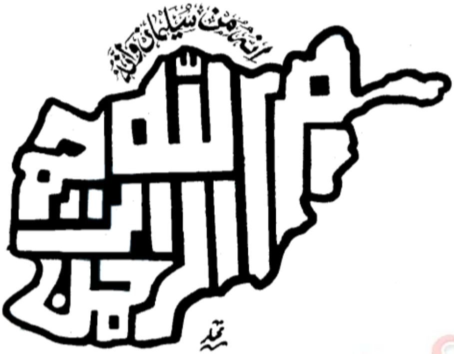

د کتاب پېژندنه :

د کتاب نوم : حکومت پوهنه (وزير محمد گل خان)

ليکوال : الحاج پروفيسور دکتور قاضي حفيظ الله بناد جبارخېل

خپرندوی : د افغانستان ملي تحريک فرهنگي څانګه

د خپرندوی شمېره: (۷)

کمپوز : ظفر اقبال

پښتۍ ډيزاين : فياض حميد

د چاپ شمېر : (۱۰۰۰) ټوکه

د چاپ کال : ۱۳۹۳ ل

www.melitahrik.com
0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنرال وزیر محمد گل خان مومند

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالــۍ

دا کتـاب خپلـې د ژونـد سـببي مـور بـي بـي باضـعه "ببـو" جبارخېله او زما گران پلار مولاناعبدالحکیم خان جبارخېل او د پښتو ادب ټولو مینه والو ته ډالۍ کوم، او دعا کوم، چې د الله تعالی رضا زمونږ د ټولو مسلمانانو نصیب شي.

الحاج پروفیسور ډاکټر قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړ لیک

ګڼه		مخ
۳	سریزه	الف
۴	حکومت پوهنه	۱
	نسب	۳
۵	زده کړې	۴
۶	دندې	۴
۷	مهم کارونه	۵
۸	د وزیر محمد ګل خان آثار	۹
۹	د وزیر محمد ګل خان زده ژبې	۱۰
۱۰	د محمد ګل خان پښتو ته پاملرنه	۱۰
۱۱	باندیني سفرونه	۱۱
۱۲	د وزیر صاحب کارونه	۱۱
۱۳	د وزیر محمد ګل خان شاعري	۴۶
۱۴	د ارواښاد د شعر بېلګه په نوي لیکدود	۴۷
۱۵	تقریر	۴۹
۱۶	د وزیر محمد ګل خان نثر	۵۰
۱۷	د وزیر محمد ګل خان وفات	۵۱
۱۸	د محمد ګل خان فاتحه	۵۲
۱۹	د محمد ګل مومند ورثه	۵۳
۲۰	اداري چارې	۵۴
۲۱	لومړی- اداري اصلاحات	۵۵
۲۲	دوه یم دنفوسو ځای پرځای کول	۵۹
۲۳	دریيم- دپښتو ادبیات	۶۴

www.melitahrik.com
0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

سريزه

الله! حمد او ثناء دي وايم او د حضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم او د هغه ال او اصحابو ته دي درود او سلام استوم او شکر باسم چې اشرف المخلوقاتو کې دې په خبرو کولو او تعقل امتياز رابخښلی. په ژبو کې دې عربي ديني او غوره ژبه ده لکه نيکه مرغه ښه رازده کړې ده خو د پښتون غيور او اتل قوم ژبه دې ما ته پښتو مورنۍ ژبه گرځولو سره دې زما مينه زياته کړې ده. له وړوکوالي مې چې په پښتو خبرې کولې، اشعار مې ويلې د ازموينې پارچې او د محکمو ځينې وثيقې د اخبارو او مجلو مضامين او تاليفات مې زيات په پښتو ليکل چې ځينو همصنفيانو به دويم وزير محمد گل خان بللم د دې لپاره چې نوموړی وزير صاحب پېژندلی وي نو د هجرت په وخت د ساپي پښتو څېړنو او پراختيا مرکز سره په تماس کې فرصت په لاس راغی چې د وزير محمد گل خان د پېژندگلوۍ په برخه کې مې دا کتاب وليکه او په ورځ مجله کې پرله پسې چاپ شو. اوس مو راټول کړ او په کتابي بڼه مو سره برابر کړ. ښايي د ښاغلو مينه والو معلومات يې په لوستلو نور هم غني شي او ښې دعاوې راته وکړي.

ډاکټر ښاد جبارخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

تقریظ

وزیر محمد گل خان چې د افغانستان په تاریخ کې د اداري سمون، یووالي او پښتو ادب ته د ودې په ورکولو سره یې بنسټیز گامونه پورته کړي، پښتو یې د نورو ژبو سره سیاله ساتلې او پاللې، څېړنپال او ادبپوهان د یوه رښتیني پاسوالي او پازوالي په لرلو سره په ښه حکومتدارۍ هم قانع کړي دي.

د وزیر محمد گل خان په اړه په رسمي او غیر رسمي سیمینارونو کې مقالې لوستل شوي چې له نیکه مرغه لیکل شوې مقالې د ساپي پښتو څېړنو او پراختیا مرکز لخوا د وزیر محمد گل خان یاد په نامه چاپ شوي دي. تر دې د مخه الحاج پروفیسور دکتور قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل د وزیر محمد گل خان په اړه پوره او کره لیکنه کړې چې د ورځ مجلې په تېرو گڼو کې پرلپسې چاپ شوې ده.

ښاغلی قاضي حفیظ الله ښاد جبار خېل چې د وزیر محمد گل خان په اړه کوم معلومات لاس ته راوړي، دا دي په چاپي بڼه زمونږ په لاس کې لیدل کېږي. هغه څه چې د وزیر محمد گل خان په اړه په دې کتاب کې ولیدل شول په رښتیا چې ښاد جبارخېل یې په اړه ډېر څه لاس ته راوړي دي.

په دې کتاب کې ښودل شوي چې وزیر محمد گل خان د یوې خوا د سقوي تاړاکگرو په مقابل کې د پوځیوالۍ مقدسه دنده ترسره کړې نو د بلې خوا یې پښتو ادب او پښتو ژبې ته د بنسټیزو خدمتونو ترڅنگ د ژوند نوې سا هم وربخښلې ده. د وزیر محمد گل خان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربنتیني خدمتونو ته په ژور نظر کتل شوي او راتلونکی نسل زمونږ د اتلانو د اتلولۍ څخه خبر شوی دی. دا هم ښودل شوي چې وزیر محمد گل خان پښتنو او پښتو ادب ته تر کومه حده خدمت کړی پښتو ته یې سوچه والی وربخښلی او د پښتو سره یې د بې کچه مینې په لړلو سره څومره پالوالي ساتلې ده. د بهرنیو تاړاکگرو او بلوڅگرو مقابله یې څومره په اتلولۍ سره کړې ده.

زه د پروفیسور قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل زیار او کوښښ د یوه ستایوال په اند د دې وړ بولم چې پښتو ژبې او ادب ته د وزیر محمد گل خان خدمتونو ته یې د ریالستۍ بڼه ورکړې تر خپله وسه یې په عمر خوړلي تن د بابا ښازنتوب ته درناوی ورکړی دی.

د الحاج ښاد جبارخېل هڅې ښادې اوسه.

سردار خان سیرت

د ساپي پښتو څېړنو او پراختیا مرکز- پېښور

د سلواغې ۲۴، ۱۳۹۱ل.هـ

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریک یادښت

فرهنګي څانګه د افغانستان ملي تحریک له اساسي څانګو څخه یوه اساسي څانګه ده. د دې څانګې دنده داده چې هېوادوالو ته فرهنګي خدمات وړاندې او ګټور فرهنګي کارونه ترسره کړي. د تاریخي، ملي، کلتوري ورځو او تاریخي او ملي شخصیتونو نمانځل د دې څانګې نورې دندې دي.

د هېواد د لیکوالو د علمي، دیني، روزنیزو او معلوماتي اثارو چاپ هم د دې څانګې له اساسي دندو څخه ګڼل کېږي. له هغې ورځې راهیسې چې تحریک خپل عملي فعالیتونه پیل کړي دي، نو د دې څانګې هم ورسره سم خپل فعالیتونه چټک کړي دي. تاریخي ورځې یې نمانځلي، تاریخي واټونو ته یې لوحې جوړې کړي. علمي سیمینارونه او ورکشاپونه یې جوړ کړي دي.

د تحریک دې څانګې د تحریک د عمومي هدفونو په رڼا کې وپتېیله چې په یوځایي ډول (شل عنوانه) کتابونه چاپ کړي. په دې اثارو کې اکثره دیني او علمي اثار شامل دي چې درنو هېوادوالو ته یې وړاندې کوي.

دا اثر (**حکومت پوهنه وزیر محمد ګل خان**) چې ستاسو په لاس کې دی، ښاغلي (**دکتور قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل**) لیکلی او د همدغو شلو عنوانو اثارو له جملې څخه دی. هیله ده درانه لوستونکي ترې ښه ګټه پورته کړي. تحریک خپلو هېوادوالو ته ډاډ ورکوي چې په راتلونکي کې به هم خپلو دې ډول هڅو ته دوام ورکړي.

د هېواد د فرهنګ د بډاینې په هیله
په درناوي
د افغانستان ملي تحریک
فرهنګي څانګه

www.melitahrik.com 0777400116

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوراند لورین خاوند په نوم

حکومت پوهنه

محمد ګل خان مومند

کله چې مونږ د ګران هېواد افغانستان سیاسي بهیر وګورو راته ځرګنده به شي چې له (یما) تر دې وخته پورې دا ټاټوبی د اتلانو ځای دی چې غوره خدمتونه یې ورته کړي دي؛ نو که فرانسه په ناپلیون او دوګول نازېږي بریتانیا په شیکسپیر او چرچل ناز کوي، پرتګال او اسپانیه په مارکوپولو او کرستوفر کولمبس، یونانیان پر سقراط او افلاطون، هند په ګاندهي او نهرو او پاکستان په علامه اقبال ویاړي، افغانان هم په ابو مسلم خراساني، میرویس خان نیکه، لوی احمد شاه بابا، غازي امان الله خان، غازي محمد جانخان، ملا مشك عالم، علامه محي الدین جبارخیل او غازي، مجاهد، سیاست مدار، لیکوال، شاعر او ستر پوځي او اداري مشر جنرال وزیر محمد ګل خان مومند بابا باندې نازېږي؛ ځکه نو افغانان حق لري چې د خپلو ملي مشرانو درناوی وکړي. افغانان بختور دي چې د خوشحال خان او محمد ګل خان غوندې ګلان لري چې د دوی پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅو د هېواد د ادب او تاریخ تیاره گوټونه روښانه شوي دي.[۱]
دا هم څرګنده ده چې له ډېر پخوا څخه د پښتنو او پښتو ژبې د وروسته پاتې کولو لپاره د مخالفینو هڅې روانې دي خو کله چې کوم شخصیت سر په کې راپورته کړي، بیا افغانان ویښولو ته اړباسي چې ښه بېلګه یې عمر لیث، بایزید، سراج الدین، خالد بن برمك او محمد ګل خان مومند دی.[۲]
تاریخ راښیي چې پښتانه تل له ښارونو غرونو نه بید یاګانو ته کوچول شوي دي. ښه بېلګه یې د سلطان محمود له خوا غرونو ته د پښتنو لېږدول او په دربار کې د پاړسي خدمت کول ګڼل کېدای شي. کله چې په نولسمې پېړۍ کې امیر شېر علي خان په خپلې دوه یمې پادشاهۍ کې پښتو ژبې ته پاملرنه وکړه. د پښتو لیکوالانو ته څه موقع په لاس ورغله او بیا کله چې امان الله خان له انګریزانو ازادي وګټله. محمد ګل خان هم ورسره و، محمد ګل خان هماغه وخت پوهېده چې یو ستر واقعیت په هېواد کې له نظره ولېدلی دی چې هغه په دفتر، ښوونځیو، نشراتو او نورو برخو کې پښتو ژبې سره بې انصافي ده، نو ده د دغې بې عدالتۍ د مخنیوي له امله پښتانه راویښ کړل. د

۱. رښتین پوهاند صدیق الله د مومند بابا یاد، د ۱۳۸۳ل.هـ کال د ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز- پېښور چاپ پنځم مخ او د روحاني عصمت الله د (ورځ) مجله ۱۳۸۳ ل.هـ کال د زمري او وږي د میاشتې ګڼه.
۲. زلمی افغانمل (د مومند بابا یاد) د ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز پېښور- ۱۳۸۳هـ.ش کال چاپ ۱۲۴ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سقوي دورې پای ته يې د ټکو په کېښودلو کې پوره هاند نه کار واخيست.

د سقوي نظام پر پای ته رسونې سره محمد ګل خان د محمد نادر خان مشر ورور وګڼل شو او کابينه کې يې د کورنيو چارو وزير وټاکه او ورته يې وويل: ته چې هر څه وغواړې مونږ ورونه يې درسره منو، ده ورته وويل: "زه يو شی غواړم چې: ملي، دفتري، تعليمي او پوځي ژبه به پښتو وي، هغوی دا ورسره ومنله، نو پښتو ژبې يو څه سا واخسته او ژوندۍ شوه.

نسب:

ارواښاد جنرال محمد ګل خان مومند د مرحوم غونډ مشر محمد خورشيد خان مومند مشر ځوی و، د موسی خان لمسی، د عبدالکريم خان کړوسی او د عبدالرحيم خان کودی دی، په ختة د وېزی حسن خېل مومند او ده ته د مومند بابا، وزير او ګل دادا خطاب هم کېده.

د پوهاند صديق الله رښتين او عصمت الله روحاني د ليکنو له مخې وزير محمد ګل خان په ۱۲۲۳ل.هـ کال د کابل ښار د اندرابيو په کوڅه کې ځېږېدلی دی، د وزير محمد ګل خان پلارنی ټاټوبی د ننګرهار ولايت د ګولايي کلي کې و، کله يې چې نيکه موسی خان د امير دوست محمد خان نظامي سلاکار وټاکل شو؛ نو د دوی کورنۍ بلخ ته لاړه اود عبدالرحمن په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوره کې د نظامي قوا و قوماندان شو چې د محمد اسحق خان د تعرض له کبله د سمنګانو په غزني ګټ کې په یوه نښته کې شهید شو او د بلخ ولایت د شیخ حسن ولي د زیارت په محوطه کې خاورو ته وسپارل شو. د وزیر محمد ګل خان پلار خورشید خان هم نظامي زده کړې کړې وې او د هېواد په بېلا بېلو سیمو کې نظامي افسر و، کله چې د بلخ قوماندان شو هلته یې د څه ناروغتیا له کبله تقاعد واخیست او په ځای یې محمد ګل خان وټاکل شو.

زده کړې:

وزیر محمد ګل خان لومړنۍ زده کړې په خصوصي ډول سرته رسولي دي او ځینو دی دلومړنیو زده کړو په برخه کې د حبیبي د ښوونځي فارغ ګڼلی دی. په هر صورت د لومړنیو زده کړو وروسته پر ۱۲۷۲ل.هـ کال د حربي ښوونځي په دوه یم ټولګي کې شامل شو، په پنځو کالو کې یې خپلې عسکري زده کړې په نظامي اکاډمۍ کې سرته ورسولې.

دندې:

په ۱۲۷۷ ل. هـ کال له نظامي اکادمۍ له پای ته رسولو څخه وروسته د اردلیانو په غونډ کې د توپچي د څانګې د قوماندان په توګه وټاکل شو او هم یې شاهي ټولګي کې درس ورکولو او هم یې د حربي ښوونځي د سرښوونکي دنده چلوله. د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیاب خدمت په ترځ کې له سپه سالار صالح محمد خان سره د یاور په توګه وټاکل شو او بیا د شاهي ګارد قوماندان شو. له دې وروسته بیا په ترکیې کې د افغاني سفارت نظامي اتشه شو. له بریالي راستنېدنې وروسته د عسکري اکادمۍ امر او د شاهي ګارد استاد شو او شاهي ټولګي ته یې درس ورکاوه.

په ۱۳۰۰ ل.هـ کال د ملي دفاع د وزارت د نشرا تو او تبلیغاتو امر شو او د (مجموعه عسکري) د مجلې مدیریت هم ورپه غاړه شو چې د حربیې د وزارت له خوا خپرېدله، د خپلواکۍ جګړه کې یې هم زیاته برخه اخستې ده او خپله پښتني مېړانه یې ثرګنده کړه.

محمد ګل خان له مولانا سیف الرحمن الکوزي، فیض محمد زکریا، محمد اسلم میرشکار، بشیر احمد خان، عبدالحمید خان، عزیز الرحمن فتحي، محمد ادیب افندي، غلام جیلاني او عبدالغني ترجمان پر ګډون د افغانستان د خپلواکۍ د پېژندنې پر منظور اروپا او امریکا ته سفر وکړ.[1] ۱۳۰۳ل.هـ کال د پکتیا ولایت ملکي او نظامي تنظیمه رییس شو.

په ۱۳۰۶ل.هـ کال د مزار شریف د ملکي پلټنې د رییس او بیا د ننګرهار ولایت د عسکري فرقې قوماندان مقرر شو.

محمد ګل خان په امانیه دوره کې د دولت له خوا په پټه مرکزي

۱. زرملوال الحاج غلام محي الدین - "ورځ" مجله د ۱۳۸۳ ل.هـ کال د زمري او وږي د میاشتو خپرونه ۳۹ مخ.

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسیا ته ولېږل شو چې د شوروي اتحاد مخکې تګ او د نفوذ مخه ونیسي، خو د شوروي اتحاد له خوا ونیول شو او په شاقه بند محکوم شو، مګر د امان الله خان په سري کوښښ یې نجات وموند او بېرته هېواد ته راستون شو. د دغو کړاونو اغېز یې پر بدن د ژوند تر پایه اوږد شو.[۱]

مهم کارونه:

د سقوي انقلاب په وخت کې لومړی په ننګرهار کې له محمد هاشم خان سره او بیا په پکتیا کې سردار محمد نادر خان سره د ملاتړ اراده وکړه؛ نو د حبیب الله کلکاني د بلوا او د غازي امان الله خان د استعفا په وخت کې په ۱۳۰۷ل.هـ کال د وري د میاشتې پر ۳۰ نېټې د ختیځو ولایتونو د (۱۳۰) تنو قومي مشرانو سره جنوبي ولایت ته د جرګې پر مشرۍ لاړ او د محمد نادر خان سره یوځای شو. په پای کې کابل فتح شو او د انګریزانو هلو ځلو ته هم د پای ټکی کېښودل شو او کلکاني حبیب الله له ژوند سره مخه ښه وکړه او د هغه نظام په ۱۳۰۸ ل.هـ پای ته ورسیدو. محمد نادر خان د افغانستان پاچا شو او محمد هاشم خان ورور یې صدراعظم شو. جنرال محمد ګل خان مومند د محمد نادر شاه په دوره کې د ارواښاد محمد هاشم خان په کابینه کې د کورنیو چارو وزیر شو او له هغه سره په بېلا بېلو ولایتونو

۱. روحاني عصمت الله - "ورځ" مجله - ۱۳۸۳ ل.هـ کال- زمرى او وږى- ۳۵ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې چې هغه مهال اته ولايته وه تنظيمه رييس وټاکل شو چې په هېواد کې امنيت راولي. لومړی ننګرهار او پکتيا ته تلی و او بيا د پروان کاپيسا د ولايت د تنظيمه رييس چارې ترسره کړي او امنيت يې ټينګ کړی دی.

په ۱۳۱۰ل.هـ کال کې يې کابل کې ادبي انجمن جوړ کړو او په ۱۳۱۱ ل.هـ کال د کندهار، فراه او هرات د تنظيمه رياست لپاره وټاکل شو. هلته يې هم انجمن جوړ کړ او (طلوع افغان) د همدغه انجمن له خوا خپرېدله. دغه انجمنونه سره يو ځای شول او پښتو ټولنه جوړه شوه. د علامه پوهاند عبدالحی حبيبي تر کتنې لاندې د کندهار اونيزه (جريده) د لومړي ځل لپاره په پښتو خپره شوه او د محمد ګل خان مخ ته يې کېښودله چې هغه ورته ۳۰ زره افغانۍ او په کندهار کې څو جريبه ځمکه جايزه ورکړه.[1]

د پښتو ژبې په برخه کې پراخ کار پيل شو. د پښتونخوا او بلوچستان وګړو چې د افغانستان حالات څارل، د پښتنو خوځښت په کې هم وده وکړه. ليکوالو او شاعرانو د انجمنونو پر جوړونې پيل وکړو او "انجمن اصلاح افاغنه" ترې جوړ شو. خان عبدالصمد خان په بلوچستان کې داسې پښتو پيل کړه چې د سلام پر ځای يې (ښې چارې) ويل غوره وګڼل چې هماغه د

۱. زرملوال د الحاج غلام محي الدين د "ورځ" مجله، د ۱۳۸۳ ل.هـ کال د زمري او وږي د مياشتو خپرونه، ۴۰ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام ژباړه ده. خان عبدالغفار خان ويل چې لمونځ دی پر پښتو شي چې پښتانه پر دې پوه شي چې له څښتن تعالی سره د دوی څه وعدې دي، ترڅو پرې وفا وکړي.

د پښتنو خوځښت وده وکړه که اوس حکومت پښتو ته کار هم ونه کړي، افراد حاضر شوي چې خپلې پښتو ته کار وکړي پېښور او کوټه کې په زرونو کتابونه پر پښتو چاپ شوي دي او په سلونو ادبي ټولنې جوړې شوې دي. پر کال ۲۰۰۰م د پښتو نړيوال کنفرانسونه پيل شول چې هغو ته د بهر پښتانه اديبان او سياسي شخصيتونه راغلي وه.

هغه وخت کله چې محمد ګل خان پر ۱۳۱۲ل.هـ کال د شمال ولاياتو (قطغن بدخشان، مزارشريف او ميمنې) تنظيمه رييس وټاکل شو، ګڼ شمېر پښتانه يې پر شاړو او دولتي ځمکو د حکومت پر مصلحت مېشته کړل، شتمن بډايان يې پر سوداګرۍ او د شرکتونو جوړولو ته تشويق کړل، پښتو ته يې د پاړسو ترڅنګ د زده کولو وده ورکړه، نو د ښو کړنو له لامله ورته دولت (د لمر عالي نښان ورکړ او شپږم ورور يې وباله. (محمد نادر خان، محمد هاشم خان، عبدالعزيز خان، شاه محمود خان، شاه ولي خان، محمد ګل خان.)

پښتو ته يې د خدمت کولو هلې ځلې سبب شوې چې په ۱۳۱۵ل.هـ کال پاچا د صدراعظم په عنوان داسې فرمان صادر کړ چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

"مسلم است که مسئله زبان در وحدت ملی و حفظ ادات و شعایر ملت اثرات مشابهی داشته و توجه به این مطلب از جملهٔ ضرورت حیاتیهٔ یك مملکت به شمار میرود ، چون در مملکت عزیز ما از یکطرف زبان پارسي مورد احتیاج بوده و از جانب دیگر بعلت اینکه قسمت بزرگ ملت ما به لسان افغانی متکلم و مامورین علی الاکثر بسبب ندانستن زبان پښتو دچار مشکلات می شوند ، لهذا برای رفع مشکل زبان این نقیصه و تسهیل معاملات رسمی را اراده فرمودیم: همچنانکه زبان پارسی در داخل افغانستان زبان تدریس و کتابت است در ترویج و احیای لسان افغانی هم سعی بعمل آمده و از همه اول مامورین دولت این زبان ملی را بیا موزند ، شما بوزارت ها و نائب الحکومگی ها امر بدهېد که مامورین لشکری و کشوری مربوط خود را مکلف نمایند که در مدت سه سال لسان افغانی را اموخته و در محاوره و کتابت مورد استفاده قرار دهند".[۱]

ټولو ادارو او موٴسسو کې د پښتو ژبې کورسونه جوړ شول هر چا به چې شپږ سمستره پښتو وویله او ازموینه کې به بریالی شو پنځوس افغانۍ به د پښتو ژبې د امتیاز په نامه ورکول کېدلې.

ده په کابینه کې ستر اهمیت درلود ، نورو وزیرانو دا احساس کاوه چې هر څه د وزیر محمد ګل خان په لاس کې دي.

---

۱. زرملوال الحاج غلام محي الدين - ورځ- زمری، وږی ۱۳۸۳ل.هـ ۴۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ۱۳۱۹ ل.هـ کال کله چې د دولت وزیر شو ډېر علمي آثار يې وليکل چې ځينې يې په لاندې توګه معرفي کوو:

د وزير محمد ګل خان آثار:

۱ـ "پښتو سيند قاموس افغانی" چې د ۱۳۱۲ ل.هـ کال د پوهنې وزارت په ۳۶۲ مخو کې خپور کړی دی، چې په ۱۳۸۲ل.هـ کال د ساپي د پښتو څېړنو او پراختيا مرکز بيا چاپ کړو.

۲ـ "د پښتو د ژبې ليار ه يا پښتو صرف او نحو" چې د ساپي عبدالعظيم په اهتمام په ۱۳۱۷ل.هـ کال له سريزې پرته په ۴۹۵ مخو کې چاپ شوی دی او د ساپي د پښتو څېړنو او پراختيا مرکز په ۱۳۸۲ل.هـ کال بيا چاپ کړو.

۳ـ "لنډکې پښتو او پښتونواله" د ۱۳۲۷ ل.هـ کال چاپ شوی دی. چې په ۱۳۸۱ل.هـ کال د ساپي د پښتو څېړنو او پراختيا مرکز بيا چاپ کړی.

۴ـ "پښتني روزنه (تعليم او تربيه)" نه دی چاپ شوی.

۵. "پښتو پښتونواله (فرهنګ)" نه دی چاپ شوی.

۶ـ "د پښتو لويه نحو (معاني او بيا ن)" نه دی چاپ شوی.

۷ـ "د پخلي ډولونه" نه دی چاپ شوی.

۸ـ "سيمه" نه دی چاپ شوی.

۹ـ "مېلمستوب" نه دی چاپ شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰ـ "پښتو کې ټوکې" نه دي چاپ شوي.

د وزیر محمد ګل خان زده ژبې:

وزیر محمد ګل خان په عربي، ترکي، روسي او ازبکي ژبو پوهېده پښتو یې مورنۍ ژبه وه او په پارسي ادبیاتو کې پوره وارد و.

د محمد ګل خان پښتو ته پاملرنه:

په قطغن کې یوه سړي ورته پر پاړسي شعري عریضه ولیکله. ده هم ورته په پاړسي نظم احکام ورکړل. ادیبان او میرزایان ورته حیران شول، ټول په دې قانع وه چې: وزیر صاحب نه یوازې په پښتو کې ادیب دی، بلکې پاړسي کې هم پوره مهارت لري، ده دومره فصیحې خبرې کولې چې اورېدونکیو به په احترام اورېدلې.

محمد ګل خان په قرآني تفاسیرو کې ژوره مطالعه درلوده، په دیني چارو ډېر پابند و او په اسلامي موضوعاتو کې محتاط و، هغه پښتو او مسلماني یو له بله سره لازم او ملزوم ګڼلې، هغه په افغانستان کې د میشته قومونو له منځه او د نړۍ د ملتونو ترمنځه په بین المللي سویه د ښه تفاهم متقابل درک، د حقوقو د تامین او درناوي پلوي کوله، هغه په افغانستان کې پښتو او پاړسو رسمي ژبې ګڼلې، نو هر تحصیل لرونکی افغان یې د دواړو ژبو پر زده کړې، افهام او تفهیم مکلف باله، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړکیو ژبې یې هم د پام وړ بللې، خو له پښتو سره یې عناد او سپکاوی نه شو زغملای؛ ځکه یې د پښتو ژبې ودې ته کلکه ملا تړلې وه او د پښتو ژبې پنځه ستوري یې وروزل: (عبدالروف بېنوا، قیام الدین خادم، گل پاچا الفت، عبدالحی حبیبي، صدیق الله رښتین) دوه یمه او دریمه لیکه لیکوالان ورپسې شوه او د ستوریو لړونه راوځلېدل.)

باندیني سفرونه:

وزیر محمد گل خان د افغانستان د خپلواکۍ او له حالاتو څخه د خبرتیا لپاره له یوې ډلې مشرانو سره اروپا او امریکا ته لاړ. ده سره ملگري وه مولانا سیف الرحمن الکوزی، فیض محمد زکریا محمد اسلم میر شکار، بشیر احمد خان، عبدالحمید خان، عزیز الرحمن فتحي، محمد رقیب، غلام جیلاني، عبدالغني ترجمان، چې د مخه یې هم ذکر راغلی دی.[1]

د وزیر صاحب کارونه:

وزیر محمد گل خان د محمد نادر شاه په وخت کې ادبي انجمن جوړ کړ او په ۱۳۱۰ل.هـ کال یې په پښتو ټولنه بدل کړ او د کابل مجله یې پښتو کړه. په کندهار کې یې محمدیه مدرسه تاسیس کړه. پښتو انجمن یې جوړ کړ، طلوع افغان ورځ پاڼه

۱. زرملوال الحاج غلام محي الدین "ورځ" مجله د ۱۳۸۳ ل.هـ کال د زمري او وږي خپرونه/۳۹ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې پښتو کړه، ښوونځي یې جوړ کړل. د ځوانو لیکوالو روزنه یې کوله، د میرویس نیکه مزار یې ودان کړ، سرکونه او لارې یې اعمار کړې او د بلخ او بغلان ښارونه او کلي یې ودانول، بزگرانو ته یې ځمکې وېشلې، زده کړې او کرهنې ته یې خلک هڅول.[1] وزیر محمد گل خان پښتو ژبې ته د ودې ورکولو له لامله لاندې مطالبو ته لارښوونې کولې.[2]

۱ـ پښتو ژبه د هېواد د نفوسو په سلو کې له (۲۵-۲۰) خلکو ژبه ده. باید زده شي، وده ورکړ شي او تعمیم شي.

۲ـ د هېواد پاچا، صدراعظم، وزیران، معینان، والیان حاکمان، قاضیان، طبیبان، دکانداران، او نور پښتانه مراجعین لري، د دې لپاره چې د مراجعې په وخت کې پښتو ژبې له ستونځې سره مخامخ شوی نه وي. باید چې له باچا څخه تر دکانداره پورې ټول مامورین او چارواکي پښتو ژبه زده کړي او په پښتو ژبه لیک او لوست وکړای شي.

۳ـ پاړسو ژبه د هېوادوالو په سلو کې پنځه ویشت نفوسو مورنۍ ژبه ده چې له پېړیو راپدېخوا زمونږ په تدریسي او اداري چارو کې رسمي ژبه ده. باید زده شي، وده او انکشاف وکړي، تعمیم شي او د پښتو ژبې ترڅنگ د تدریس او د نشر ژبه وي.

۱. روحاني عصمت الله "ورځ" مجله د زمري او وږي خپرونه د ۱۳۸۳ ل.ش کال ۳۵ مخ.
۲. زرملوال الحاج غلام محي الدین ورځ- د زمري- وږی میاشت ۴۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴ـ د ملي هويت په ساتنې کې ژبې ډېر باارزښته رول لوبولی، د پښتنو پښتني هويت باندې د پرديو د يرغل په مقابل کې پښتو ژبه نه ماتېدونکی کلك سنګر دی.
د پښتنو د پښتني هويت او پت ساتنې لپاره ډېره ښه او معقوله لاره، دا ده چې پښتانه پښتو يوائې خپله مورنۍ ژبه وبولي. پښتو هېره نه کړي، بلکې پښتو ژبې ته د نړيو دوديزو علومو غنا ورپه برخه کړي، پښتني ادب ژوندی کړي او د نړيو علومو غوره آثار او علمي کتابونه پښتو ته راوژباړي او د افغانستان ولس واك او اختيار ته يې وروسپاري. دا ځکه چې خلك د کتاب په وسيله د تاريخ د شهيدو شخصيتونو سره، چې تر ډېرو خاورو لاندې دي خبرې او بحث کولای شي او د پوهانو افکار او نظريات د دوی پر خپلې ژبه اوري او د ډول ډول ستونځو د حل لاره د پوهانو په تاليفاتو کې لټوي.
وزير محمد ګل خان ۱۳۱۵ ل.هـ کال د افغانستان پاچا محمد ظاهر شاه ته داسې وړانديز وکړ چې[۱] "د واحد افغانستان د ملي وحدت د تامينولو، د سياسي او ملي ژوندانه د پايښت لپاره د پښتو ژبې زده کړې، ودې انکشاف او تعميم ته چې د هېواد د ګڼ شمېر خلکو مورنۍ ژبه او حياتي مسئله ده اړتيا شته دی" هماغه و چې: پاچا پر پورتنۍ ذکر شوې نېټې يو فرمان چې د مخه ذکر شو صادر کړو او ټول ملکي او نظامي مامورين يې

۱. زرملوال الحاج غلام محي الدين خان، ورځ- د زمري- وږي ګڼه ۱۳۸۳- ۴۱مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکلف کړل، چې پښتو ژبه زده کړي، ترڅو په رسمياتو کې د مراجعې پر وخت دواړه خواوې پر پښتو نه پوهېدلو له کبله ستونځو سره مخ نه شي، پر پښتو ژبې په ټولو دوايرو کې د پښتو کورسونه جوړ شول او فارغينو ته يې پنځوس افغاني امتياز ومنل شو.

د ۱۳۴۳ ل.هـ کال اساسي قانون کې د هېواد رسمي او ملي ژبه پښتو وليکل شوه.

د ترفيع، تقاعد او استخدام په قانون کې په دولتي دوائرو کې د تقرر او منلو لپاره په دواړو رسمي ژبو (پښتو او دري) پوهېدل محاوره، ليك او لوست ضروري او حتمي شرط ومنل شو، وزير محمد ګل خان له دې وروسته نور عمر په خپل کاله کې د پښتو ژبې په علمي او ادبي خدمت کې تېر کړ.

وزير محمد ګل خان تر ۱۳۲۷ ل.هـ کال پورې سمنګانو کې اوسېده، بيا په دغه کال غازي شاه محمود خان د صدارت په وخت کې کابل ته راغی او پاتې عمر يې په کابل، ننګرهار کې په خپله خوښه تېراوه، څو ژمي يې د کونړ په نرنګ کې او نور ژمي يې په خپل اصلي کلي (ګلايي) کې تېر کړل، خو په اوړي کې به همېشه کابل ته راتلو په دې ډول يې د خپل کوچياني ژوند لړۍ هم ټينګه ساتله.[1]

۱. رښتين پوهاند صديق الله (د مومند بابا ياد) د ۱۳۸۳ ل.هـ کال د ساپي د پښتو څېړنو او پراختيا مرکز / ۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد ګل خان مومند ۱۳۳۴ ل.هـ کال په لویې جرګې کې د نایب رییس په توګه غوره کړای شو او خپله پښتني دنده یې په ښه ډول سرته ورسوله.

وزیر محمد ګل خان خپلې وینا کې وویل: مونږ د الجزایر له مسلمانانو سره د زړه له کومې خواخوږي لرو. خپل مسلمان پښتنانه څنګه هېرولای شو؟ د محمد داود د کابینې ملګري له پښتو مخالف روان دي، په تېره د اطلاعات او کلتور او د پوهنې وزیران چې د ده په همدې وینا دواړه وزیران برطرف شوه.

چا غلام محمد فرهاد ته وویل: ته ځان د لویې جرګې د ریاست نیابت ته کاندید کړه! ده وویل: چېرته چې وزیر صاحب وي بل چا ته اړتیا نشته ده، دی زمونږ د ټولو مشر دی، د وزیر صاحب دومره درنښت و، چې ټولو به ویل: دی به پاچا شي.

د وزیر محمد گل خان تواضع او نصایح :

د وزیر محمد گل خان کره وړه له ذکر شوې پېژند گلوۍ ښه قیاسېدلای شي؛ خو، چې راتلونکې یادونې یې مطالعه شي لیا ښه روښانه کېږي، چې دی څومره له کبر او غروره پاك شخصیت و.

دا دی د ده د تواضع د څرګندونې څو مثالونه چې لاندې کرښو کې یې وړاندې کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ـ هغه وخت چې وزیرمحمد گل خان په سمنگانو کې مېشت و، د سمنگانو پر سړك بېگاري كار پېل شوی و. ده هم یو خر مخكې كړی و او بېلچه یې پر اوږې وه. د سړك لپاره یې شگې او تیږې راټولولې. په دې ترڅ کې د سمنگانو والي راغی او محمد گل خان ته یې وویل:

"د خدای لپاره دا څه کوې؟ ده ورته وویل: که دا کار ثوابي وي، خو زه له ټولو نه ثواب ته زیاته اړتیا لرم او که بېگاري وي؛ نو په بېگار کې، خو باید توپیر نه وي، مشر او کشر باید یو شان کار وکړي.

۲ـ هغه وخت، چې وزیرمحمد گل خان د ژمي له خوا د کونړ ولایت د نرنگو په سیمه کې د کړه مار د کلي حبیب خان مېنه کې اوسېده، هلته له ده لیدل شوي کارونه، چې د یادونې وړ دي په دې ډول روایت شوي دي:

الف ـ یو وخت د ولایت استازي د دولت له وزارته د ده د یو کال معاش راوړ او د تسلیمۍ غوښتنه یې ترې وكړه، خو هغه ورته وویل: ما خو کومه دنده سرته رسولې نه ده. ان دا، چې لاسلیك مې هم نه دی کړی؛ نو د دې معاش اخستل روا نه دي. دا د بیت المال پیسې دي بېرته یې په عمومي خزانه کې دولت ته تحویل کړئ.

ب ـ یوه ورځ د کونړ حاکم خپل ماشوم ځوی سره د محمد گل خان لیدنې ته ورغلی و، د ملاقات پر وخت ماشوم ته د حاجت

www.melitabrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضا اړتیا پیدا شوه؛ نو حاکم خپل عسکر ته وویل: ماشوم سمبال کړئ! کله، چې عسکر او ماشوم بېرته راستانه شول، محمدگل خان مومند حاکم ته وویل: ماشومان په وړکتوب کې ښايي د مور په غېږ کې وپالل شي؛ ځکه، چې مور یوازینۍ محرمه ده، چې په بې پردې وختونو کې باید د اولاد پالنه او روزنه وکړي. حتی پلار هم د مداخلې حق نه لري؛ خو، چې ځوی زلمی شي بیا پلار پسې وسله گرځوي.

دا چې تاسې په عسکر د دایه دنده سرته رسوئ دا یې سپکاوی دی، چې د عسکر شهامت سره نه ښايي او باید چې بده استفاده ترې ونه شي.

ج ـ یو وخت د پېچ د ولسوالۍ عزیزانو محمدگل خان مومند ته بلنه ورکړه او د هغو مېلمستیا ته لاړو. هغوی د ډالۍ په توگه ورته په زرگونو د ودانۍ لرگي راټول کړل، خو مومند بابا د هغوی دغه ډالۍ ونه منله او ورته یې وویل: د مشر سره نه ښايي، چې له کشرانو مادي استفاده وکړي، بلکې مشر د خپل قام خدمتگار وي؛ نو که تاسې زما مشرولي منئ دغه غوښتنې ومنئ:

لومړی ـ جوماتونه مو ودان او سپېڅلي وساتئ، په جماعت لمونځونه وکړئ، د قران مجید لوست زده کړئ، د علماو خبرو ته غوږ نیسئ او عمل پرې وکړئ، ملا امام او په جومات کې د مسافرو سره مرستې وکړئ، خپل ماشومان هلکان او نجونې

www.melitahrik.com 0777400116

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد ته واستوئ، چې د اسلام پنځه بناوې زده کړي، لوست او ليك زده کړي، ترڅو د اسلام له ضروري احکامو خبر شي.
دوه يم ـ د ښوونځيو په ودانولو کې مرسته وکړئ، ماشومان مو تعليم او تحصيل ته وهڅوئ او د لوړو تحصيلاتو زمينه ورته برابره کړئ، خپله ژبه او فرهنگ پرې په پوره پوهې سمبال کړئ.
دريیم ـ مېرمنو ته مو په کاله کې د کار او فعاليت زمينه برابره کړئ. هغوی بېديا او غره ته مه لېږئ، په کاله کې ورته د گنډلو او نور د کارالات او سامان برابر کړئ او د غاليو جوړولو کارونه زده کړئ، د بې وخته کوژدې او واده څنې ډډه وکړئ، د نجونو په سر ولور مه اخلئ او د کونډو سره د اجباري نکاح کولو نه ځان وساتئ او مېرمنو ته روا حق ورکړئ.
څلورم ـ اتفاق او اتحاد وکړئ، د تربگنۍ او دښمنۍ نه ځان وساتئ، په جرگو او مرکو سره ستونځې حل کړئ، د بشري کرامت پوره خيال وساتئ او په پاك نيت او نېکې ارادې سره د ورورولۍ خوږ ژوند وکړئ.
پنځم ـ د هېواد په ساتنه او ودانولو کې فعاله ونډه واخلئ، له ملي شتمنۍ څخه په فني توگه معقوله استفاده وکړئ ځنگلونه او کانونه مه تباه کوئ.
شپږم ـ پاکوالي ته د زړه له کومي پاملرنه وکړئ، د ښارويو د استوگنې ځايونه جلا کړئ او د هغو فضوله مواد په جلا

www.melitahrik.com 0777400116

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایونو کې خوندي کړئ، ترڅو د مرضونو د پراختیا مخه ونیول شي.
اووم ـ مېلمنو ته له کاله جلاځایونه جوړ کړئ او مېلمه پالنه د عنعنې له مخې د ملي خصوصیت له کبله وساتئ.
۳ـ کله، چې محمد گل خان د کندهار تنظیمه رییس و د میرویس نیکه مقبره او د میوند د شهیدانو هدیره یې جوړه کړه، سړکونه او لارې یې جوړې کړې او د "طلوع افغان" اوونیزه مجله یې له پارسو پښتو کړه، چې مسؤول چلونکی یې پوهاند استاد عبدالحی حبیبي و؛ نو د هغه د زیار و ښستلو له امله یې له صلاحیت لرونکیو مقاماتو ورته د ېرش زره افغانۍ مکافات هم واخیستې.
د ۱۳۱۱ ل کال د لیندۍ په میاشت کې یې د کندهار د ادبي انجمن بنسټ کېښود، پوهان یې سره یوځای کړل، لیکوالان یې پر علمي او ادبي چارو بوخت کړل او په پښتو یې میاشتنۍ خپرونه پېل کړه. بیا په ۱۳۱۴ل کال کې دغه ادبي انجمن کابل ته ولېږدول شو او په ۱۳۱۶ ل کال کې د کابل د ادبي انجمن سره یوځای شو، چې په پای کې تري په ۱۳ د اپریل ۱۹۵۸ پښتو ټولنه جوړه شوه.
د ربښتین صاحب پر وینا د پښتو ټولنې لومړنی مشر حبیبي صاحب و، چې اوس یې علومو اکاډمۍ ځای نیولی دی.
د انجمن ځانگې او غړي یې وټاکل د دغه انجمن لومړنی مشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد عثمان خان بارکزی وټاکل شو، چې د وزیر صاحب تر مشری لاندې یې ورته لاندې غرضونه وټاکل:

ـ دا انجمن به یوه علمي، ادبي، تاریخي او ټولنیزه مجله خپروي

ـ انجمن کې به پښتو لغات راټولیږي.

ـ انجمن به پښتو قلمي او چاپي کتابونه راټولوي.

ـ انجمن به درسي کتابونه د پښتنو ماشومانو ته له پارسي ژبې پښتو ته را ژباړي او په پښتو ژبه به نور ګټور علمي، مسلکي، تاریخي او نور اړین کتابونه راژباړي او لیکي به یې.

له دغه انجمن څخه لاندې ګټې هیوادوالو ته ورسېدې:

۱ـ د جنوری پر ۷ نېټې کال **۱۹۳۳** د پښتو علمي رساله راپیل شوه.

۲ـ د "معلم پښتو" پر نوم یې دوه ټوکونو کې یو پرېړ کتاب د پښتو د زده کړې لپاره خپور کړو.

۳ـ د "پښتو ښوونکی" پر نوم یې کتابونه ولیکل.

۴ـ په سقوي اړ و دوړ کې محمد ګل خان مومند "د کور غم" خپرونه پیل کړه. د خپرونې او لیکنې چارې یې ارواښاد جنرال سید حسن شیون ته وسپارلې، چې هغه د ننګرهار په عسکري فرقه کې کندك مشر او د محمد ګل خان همکار ملګری و، خو والي علي احمد خان د سلطنت غوښتونکیو او محمدګل خان د هلو ځلو مخه ونیوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵ـ یو وخت چې د شوروي اتحاد عالي رتبه پلاوی کابل ته راغلی و ؛ نو د افغانستان د دولت له خوا ورته په غازي سټېډیم کې د اتڼ غونډه جوړه شوې وه. ځوانانو به اتڼ کاوه او رنګه دسمالونه به یې خوځول، محمد گل خان ټوپك او توري سره په خپله اتڼ وکړ او ویې ویل: اتڼ د افغانانو د غزا لوبه ده، چې په هر حرکت کې یې د دفاع کولو فن او هنر دی.

۶ـ د امان الله خان په واکمنۍ کې، چې استقلال ترلاسه شو د افغانستان د پېژندلو لپاره د پاچا د وکیل محمد ولي خان تر مشرتابه لاندې یو پلاوی اروپا او امریکا ته لاړ، چې مرحوم مولینا سیف الرحمن الکوزی، فیض محمد زکریا ، محمد گل خان مومند ، عزیز الرحمن فتحي، محمد ادیب افندي محمد اسلم میرشکار، عبدالغني ترجمان، غلام جیلاني خان عبدالحمید خان او بشیر احمد خان یې غړي وه.

۷ـ یو وخت د امریکا سفیر په کابل کې د وزیر محمد گل خان مومند بابا سره د لیدلو غوښتنه وکړه. محمد گل خان مومند بابا پر حکومتي نیت سفیر ته غرمه ناری او د اتڼ مېله برابره کړه. د خبرو په ترخ کې سفیر وزیرمحمد گل خان مومند بابا ته وویل: تاسې ملي مهم شخصیت یاست، که د افغان او اسلام پر اصولو یو گوند جوړ کړئ، ملي وحدت به تامین شي او مونږ به درسره مالي مرسته پرته له کوم مقصده تر سره کړو. محمد گل خان مومند بابا ورته وویل: له تاسو مننه کوم، خو زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيان به زمونږ نور ورونه قومونه ولمسوي او زمونږ پر خلاف به ګوندونه جوړ کړي، بلـه بـه دا وي، چې تاسې او شوروي اتحاد به ګډه پرېکړه وکړئ او مونږ به د سولې د پولې په نامه بې مداخلې پرېږدئ؛ نو مونږ به ډاډ درکړو، چې زمونږ له لوري به هيڅ ته ضرر ونه رسېږي.

۸ـ محمدګل خان د خپل داخله وزارت په وخت کې ټول هېواد پر ۲۱۲ واحدونو وېشلی و، دغو اداري واحدونو کې ولايات، اعلی حکومتونه، لوی حکومتونه، لومړۍ درجه حکومتونه، دوه يمه درجه حکومتونه او اوله او دوه يمه درجه علاقداري شاملې وې. د هر کوچنی اداري واحد کلی او سيمه وه، چې ۲۵۰-۲۰۰۰ تنو پورې نفوس يې درلود، د کليو په راس کې ملك يا قريه دار و، د ولايتونو په سر کې نائب الحکومه او د لويو حکومتونو په سر کې حاکم کار کولو.

په ۱۳۰۹ل کال کې د دوه يم اساسي قانون (لومړی اساسي قانون ۱۳۰۲ ل کال کې نافذ شوی و) له مخې دغو اداري تشکيلاتو کې ډېر لږ بدلون راغی. د وزير محمدګل خان د وزارت اداري تشکيل په افغانستان کې داسې جوړ شوی و:

"د کابل ولايت، د کندهار ولايت، د هرات ولايت، د مزارشريف ولايت، د قطغن ولايت، د مشرقي ولايت، د پکتيا ولايت، د غزني اعلی حکومت، د پروان اعلی حکومت، د فراه اعلی حکومت، د ميمنې اعلی حکومت، د بدخشان اعلی حکومت،

www.melitabrik.com 0777 200 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شبرغان اعلی حکومت، د گرشك اعلی حکومت، تالقان، غورات، ارزگان او بامیان د اداري مرکزو بنستونه گڼل شوي وه، چې د ۱۳۴۳ل کال اساسي قانون پورې یې اعتبار درلود.

۹_ محمدگل خان مومند بابا د اخلاقو او شخصیت پر لحاظ د سپېڅلي کرکتر، کلك عزم، پر مذهبي اصولو ټینگ، پر پښتو او پښتونواله مین، د ښو خویونو او پښتني اخلاقو پر جامه ښایسته و. د ده مجلس او مرکه د پښتو، پښتونولۍ او د پښتني خویونو د درس ورکولو مدرسه وه. بې پښتوگي یې بده گڼله. د ده په وجود کې عسکریت، سیاست، علم او ادب ټول یوځای شوي وه. په دغه سبب په هېواد کې د یو ملي شخصیت په صفت پېژندل شوی دی. ده د پیسو پرځای کیسې گټلې، په دولت او پیسو پسې یې سر نه خوږاوه، یو زبردست خطیب او ویاند و، فصاحت، جرات او قوي منطق یې درلود، له اخلاقي زړورتیا یې کار اخیست او له حقې وینا یې مخ نه اړاوه.

۱۰_ مېلمنو سره به یې خامخا پر پښتو ژبې خبرې کولې، د ده په مخکې به، چې چا په پښتو کې د بلې ژبې ټکي راوړل ده به سم له لاسه ورته وویل: پوه نه شوم؟ که چا به خپله غلطي سمه کړه، په درنه لهجه به یې وویل، چې ها خدای دې وبخښه! اوس پوه شوم. ده به همېشه له کلیوالو د نا اشنا لغاتو پوښتنې کولې، قلم او کاغذ به تل ورسره په خوا کې پراته ول، چې لغت به یې واورېده هغه به یې ولیکه. کړکیچنه او گډه وډه پښتو یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه خوښېده، چا به، چې پښتو سره بې پروايي کوله هغه ته به يې په ښه نظر نه کتل. ده د نويو لغاتو په جوړولو کې لوی لاس درلود. لکه: د ژبې ليار= قانون وتوځی= مخرج، ننوتوځی (مدخل) او داسې نور.

۱۱ـ وزيرمحمد گل خان د پرنگي د استعمار به سل کلنه دوره کې د افغانانو ژبې اوکولتورته له ښکېلاك او يرغل څخه رسيدليو تاوانونو ته پام کړی و د روسيې او پرنگي د ښکېلاك په سازش هم پوه و او دمخنيوي لپاره يې د افغانستان ختيځو، لويديځو، شمال او جنوبي سيمو کې عملي مبارزه وکړه او د افغانانو د سياسي او کولتوري حق د خپلولو لپاره يې په دغو سيمو کې پراته قومونه د افغان د ملي هويت ساتلو ته متوجه کړل.

محمد گل خان به ويل: سړی په کار کولو شتمن کېږي، په کار د ولس، ژبه او کولتور ساتل کېږي او وده مومي.

کار دی که په ولسي سطحې ترسره شي ولس شتمنوي، که د ژبې په سطحه ترسره شي، ژبه شتمنه کېږي او که په کولتوري سطحه ترسره شي کولتور شتمن کېږي، وده مومي او خوندي کېږي.

ده له غفلته راوتل، ويښ اوسيدل او د خپلمنځيو اړيکو پر خوندي کولو، صداقت لرلو او پر رښتيا ويلو ټينگارکړی دی.

د ده کار هغه وخت نتيجه ورکړه، چې پښتو رسمي ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وپېژندل شوه. (۱)

۱۲ـ غازي امیر امان الله خان، چې جونکۍ د تعلیم لپاره یورپ ته ولېږلې په دولت کې درباري مخالفتونه راپیل شول او په ننگرهار کې د کهي چونۍ بیا ورپسې جلال اباد خوږیانیو ونیول او جگدلې ته ورسېدل. محمد گل خان د ننگرهار فرقه مشر او شېر احمد خان یې تنظیمه رییس و. د بغاوت د شدت له کبله تنظیمه رییس تبدیل او یاور محمد جان یې په عوض وټاکل شو. د یاور محمد جان پسې سردار علي احمد جان د ننگرهار د تنظیمه رییس په حیث مقرر شو. وزیر محمد گل خان که څه هم، چې له کابله مرستې غوښتې وې، خو ورته را وه نه رسېدلې. په دې کې سقو کابل ونیو، سردار علي احمد جان او وزیر محمد گل خان د سقو مقابلې ته تیاري نیوله، خو د سردار علي احمد جان نیت و، چې خپله پاچا شي. محمد گل خان مومند بابا د ده پر نیت پوه شو، ملگرتیا یې ورسره؛ ځکه کوله، چې دی د سقو سره جنگ کې مصروف وساتل شي او دی په پټه د یوې بلې منصوبې برابرولو کې د غازي امیرامان الله خان پر پلوۍ یو قوت برابر کړي؛ خو خلك، چې د سردارعلي احمدجان له نیته خبر شول، مخالف شول؛ نو دی وتښتېده د پېښور او کوټې له لارې کندهار کې سقوي قواو سره په جگړه کې ونیول شو، کابل ته واستول شو او پر توپ وویشتل شو.

د پکتیا ولسونو هم د امان الله خان مقابل کې پاڅون وکړ او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړو دوړ د مخنیوي لپاره محمد نادرخان له فرانسې څخه د پېښور له لارې پکتیا ته ورسېد، چې د سقو مقابلې ته لښکر جوړ کړي. محمد هاشم خان د خوریانیو بازید خېلو کې له وزیر محمد گل خان سره د لښکرد جوړولو په فکر کې و، خو د سقاویانو له رارسېدو سره شاه محمود خان هم پکتیا ته لاړ او محمد گل خان سره د درې سوه تنه لښکرو ورسره پکتیا کې یوځای شو. د ببرك خان ځدران سره یې، چې پخوانۍ ملگرتیا وه، د هغه همکاري هم شوه او جگړه یې د سقاویانو سره پیل کړه. سقاویانو د محمد گل خان او محمد هاشم خان د ژوندي نیولو پر سر جایزه اعلان کړه. دوی جگړې ته دوام ورکړ. محمد گل خان، شاه ولي خان، شاه محمود خان او نادرخان کابل فتح کړ، خو لومړی محمد گل خان مومند بابا ارگ ته داخل شو. نادرخان پادشاه او محمد گل خان د داخله چارو وزیر او د ننگرهار تنظیمه رییس شو. بیا یې کوه دامن کې امنیت راوست ورپسې یې د کندهار امنیت ټینګ کړ بیا مزارشریف، میمنه او سمنگانو ته پر دندې وټاکل شو. بیا قطغن، بدخشان، قندوز، تالقان او بغلان ته واستول شو او د تنظیمه رییس په توگه یې دندې ترسره کړې.

په ۱۳۱۹ل کې محمد گل خان مستعفی شو. سمنگانو کې یې خپله کرکیله پیل کړه. ۱۳۲۸ل کې کابل ته راغی د بریکوټ په یو کرایي کور کې اوسېده. په ۱۳۴۳ل کال د زړه د ناروغۍ له

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاملـه د زمـري د میاشـتې پـر (۲۸) نېټې وفـات شـو. شـهداء صالحین کې په اعزازي توگه خاورو ته وسپارل شو(۱) محمد نادرخـان د خپلـو څلـورو ورونـو ترڅنـگ (شـاولي خـان، شـاه محمودخان، محمدعزیزخان، محمدهاشم خان) وزیـر صـاحب پـنځم ورور گانـه او پاچـا اعـلان کـړی و، چـې د وزیـر صاحب لـه حکمه سرغړونه داسې ده لکه زما لـه حکمـه سرغړونه او د وزیـر صاحب، چې منئ او عـزت یې کوئ لکه چې زما حکم منئ او عزت مې کوئ.

یوه ورځ نادرخان وزیر صاحب تـه وویـل: مانـه څه وغـواړه! وزیـر صـاحب وویـل: زمـا سـوال درونـد دی. پاچـا وویـل: خبـر دی کوښښ به وکړم که زما اوږې یې یوسي. ده ورتـه وویـل: زه درنـه پـه افغانسـتان کـې پښـتو غـواړم. نادرخان وویـل: اختیـار مـې درکړ. د دې کار لپاره، چې څومره لگښت کیږي د دولت پـر سـر او ذمه دی. وزیرصاحب د کابل د ټولو سرکاري ادارو سرلیکنې پښـتو کـړې، پـه لارو او کوڅـو یـې د پښـتو کتبـې ولگـولې، شاعران او ادیبان یې وروزل، مالي مرستې یې ورسره وکړې. هغه ورځپاڼې، چې پښتو په کې نه وه پښتو یې په کې ورزیاتـه کړه. "طلوع افغان" خو یې بېخي پښتو کړ.

د ځینو ځایو نومونه یې پـه پښـتو کـړل. لکـه "سبز وار" شینډنډ شو. چاردهي څلورکلی شو، باریکاب، نری اوبـه، پـیش بلـك= تېرگړ، بوټه کره= شولگره، کوټه سنگي= میرویس میدان شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده بالا= هسکه مېنه شوه، سیاه چوب ته یې د تورلرګي نوم ورکړ، چهل ګزي ته یې څلوېښت ګزی، سرشاهي ته یې شاهیکوټ، لاګرجوی ته یې خوارلښتی او داسې نور نومونه کېښودل.

پوهاند رښتین وایي: که د وزیرصاحب وس رسېدلی د ټول افغانستان د خلکو نومونه یې هم پښتو کول.

د ده ډېر ورور، چې شېرنومېده، ده ورته زمری وایه. همدا محمدګل خان و، چې د پښتو د ودې لپاره یې یو زبردست تحریك وچلولو او داسې وخت راغی، چې پارسي ژبو هم په پښتو عریضې لیکلې. په اخبارو او رادیو کې هم پښتو زیاته شوه او پښتو ټولنه رامنځته شوه.

وزیر محمدګل خان په خپل کلي ګلایي کې د نوروز خان زرګر خور کړې وه، د ده نارینه اولاد نه و یوه لور یې شته چې(امینه) نومېږي او د لرې پښتونخوا د شبقدر ډېرۍ کې د مهاجرت ژوند تیروي. امینه د غلام حسن خان مرچه خېل مومند پر ځوی صالح محمد خان واده شوې وه، خو دوه کال وروسته هغه وفات شو او د هغه مشر ورور شېراحمد خان ته په نکاح شوه. له شېر احمد خان څخه یې څلور زامن (اکمل خان، قاسم خان، اجمل خان او اباسین) پیدا شوي دي.

د وزیر صاحب یو ورور عبدالکریم خان په حیات اباد کې اوسېږي، چې پخوا د پېښور ښار د ګنج د قاضي خېلو په کوڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې اوسېدو، چې تحصیل درې ته نزدېوالی لري. عبدالکریم خان له وزیرصاحب څخه کشر دی. په ۱۹۱۲م کال پیدا شوی دی. څلور لوڼې او یو ځوی لري. ځوی یې محمد پتنګ نومېده د ځلوېښتو کالو او نهه میاشتو په عمر د زړه د ناروغۍ له لامله کابل کې وفات شو او وزیر صاحب دی د ځوی پر نوم ساتلو، چې د وزیرصاحب زیات ناچاپ اثار یې ځان سره د چاپ پر هیلې ساتلي وه. د پتنګ له مرګه وروسته د بابا د اثارو پته د هیچا سره هم نشته او ورك شوي دي.

دا څومره عجیبه خبره ده، چې وزیرصاحب د دومره سترو دندو په ترسره کولو بیا هم د کابل دیوه معلم، چې محمد نبي نومېده دهغه په کور کې د کرایه ورکوونکي په توګه ژوند کړی، خو سردارمحمد داود او سردار محمدنعیم یې په جنازه کې ګډون کړی دی. (۱)

۱۳ـ مزارشریف کې روسانو په سرحد کې نظامي عملیات وکړل وزیرصاحب د روسیې قونصل راوغوښت او ورته یې وویل: که ځلیریشتو ګړیو کې خپل عسکر له سرحده لرې نه کړئ مونږ هم نظامي عملیات کوو. په دې خبرو کې وزیرصاحب له جیبه یو کاغذ راوویست قونصل ته یې وښود چې تاسې دومره الوتکې، دومره ټانکونه دومره توپونه لرئ ستاسې عسکر دومره دي، په یوه شپه او ورځ کې دومره سوقیات کولای شئ. ما هم ددغو قوتونو په اندول خپل ترتیبات نیولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي او د جګړې پلان لرو، زه يو جنرال يم.

۱۴_ ده په ميوند کې دميوند دشهيدانو دقبرونو داحترام دمننې او يادونې په لړ کې ددې شهيدانو يوه مقبره جوړه کړه. دا هغه ميدان و، چې دملالۍ يوې ټپې په دوه يم افغان انګليسي جنګ کې پر زلمو داسې جذبه راوسته، چې پر انګرېزانو يې ناتارجوړ کړ او (۱۸۸۰) دجولای پر يويشتمې نېټې په دې جنګ کې له دولس زره انګريزي سپاهيانو څخه يوازې ۲۵۱ ژوندي پاتې شول او هغه ټپه دا وه، چې:

که په ميوند کې شهيد نه شوې
خدايږو لاليه بې ننګۍ ته دې ساتينه

۱۵_ د پښتو پنځه ستوري يې وروزل (عبدالحی حبيبي، قيام الدين خادم، ګل پاچا الفت، عبدالروف بېنوا صديق الله رښتين.(

۱۶_ شمال ته د محمد ګل خان مومندبابا لخوا د پښتنو دلبردونې د کړنو او اعتراضونو حکمتونه فدامحمد فايض داسې ښودلې دي:

۱_ اقتصادي حکمت :

محمدګل خان ته دخپلو دندو په اجراکولو کې دهېواد له ختيځ او لويديځ،له شماله تر جنوبه حالات ښه معلوم شوي وه او داهيله يې لرله، چې هېوادوال يې سوکاله او هېواد يې ودان او ښېرازه شي؛ نو دې برخه کې څو ټکي وضاحت غواړي:

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

الف ـ دا تاثر، چې پښتانه په لومړي ځل وزیر بابا په ژبني او قوي ملحوظاتو شمال ته بیولي دي، سمه خبره نه ده، بلکې پښتانه تر دې د مخه هم په شمال کې اوسیدلي وه، چې د نادر افشار په وخت کې د نظامي خدمت په مقابل کې یې لیږد پېل شوی و او په زرګونو کورنۍ په شمال او شمال لویدیځو ولایتونو کې استوګنې شوې وې ؛نو، ځکه ددوی دا استوګنو ځایونه او شمېر د تاریخي اسنادو د قیدولو په بڼه ملي او نړیوال ارزښت لري (۱).

ب ـ کله، چې وزیرصاحب پښتانه دهېواد له نورو سیمو شمال ته لېږدول دهغه ځای زیاتره برخې ځنګلونه او شاړې دښتې وې،ګ چې په دغو ځنګلونو کې به زیاتره ځناور اوسېدل او دا متل و، چې "که مرګ غواړې کندز ته لاړ شه". د دې واقعیت ډېره ښه عکاسي کوي؛ نو شمال ته لیږدول شویو پښتنو دغه شاړې ځمکې او ځنګلونه اباد کړل او د افغانستان شمال دې حالت ته ورسېد، چې شمال ته د افغانستان دغلې کندو وویل شو.

ج ـ داسې ښلګه نه شته، چې محمد ګل خان مومندبابا د چا شخصي ځمکه اخستې وي او کوم پښتون ته یې ورکړې وي نو دهندوکش په شمال کې ډېرې سرکاري ځمکې خورا شاړې پرتې وې او ځمکې ځنګلونه کېدل، اوبه ښکاره بهېدلې کرکیله للمي وه او دځمکې ابادول یې په وس نه وه، چې ټوله وکري او حاصل

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې واخلي. د افغانستان په نورو ځينو سيمو کې، چې نفوس ډېر و ځمکويې د غلو دانو اړتيا نه شوه پوره کولای. کرنيزې ځمکې نه وې، ګ چې کرل شوې وای د سيمې خلک اړ شوي وه، چې د مزدورۍ لپاره هندوستان ته لاړ شي. غنم او جوار له هندوستانه راوړي؛ نو محمد ګل خان دغه بې ځمکې خلک او کوچيان په منتونو او زاريو راوبلل او د هندوکش په شمال کې يې ورته دولتي ځمکې ووېشلې او بې کښته ځمکې يې په دې توګه د کښت وړ کړې او د هېواد بېکاره بشري منابع يې په کار واچولې، د نورو له مزدوريو يې راوګرځول او د خپل ملک په ودانولو يې اخته کړل، د خپل ملک حاصلات يې زيات کړل او وړې سيمې يې پرې مړې کړې. دغه راز مومند بابا د قره قل د پوستکو انحصار د افرادو له لاسه وويسته، د سيمې خلک يې تجارت ته تشويق کړل، د رښتيا او يووالي په نومونو يې په مزار شريف او بلخ کې شرکتونه جوړ کړل، چې وروسته د ښو پانګو څښتنان شول.

۲ـ سياسي او نظامي حکمت:

د هندوکش شمال ته د پښتنو په لېږدولو کې د وزير صاحب سياسي او نظامي هدف دا و، چې که خدای ناخواسته روسان زمونږ د هېواد په باب ناوړه نيت وکړي، همدا خلک به د هېواد دفاع کوي. لکه، چې همدا سې وشول. کله، چې روس له امو اخوا سيمې لاندې کړې او د هند سمندر ته د رسېدو نيت يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلود؛ نو پر لارې يې افغانستان ته هم نيت بد و. لکه، چې د امير عبدالرحمن خان په وخت کې يې پنجده له افغان خاورې لاندې کړه، دا د روسانو د بد نيت لومړنی گام و. کله، چې روسانو په ۱۳۵۸ل کال پر افغانستان پوځي يرغل وکړ، د هېواد په گوټ گوټ کې ورسره ملي جهاد پيل شو؛ نو په شمال کې پرتو پښتنو لويې پوځي جبهې جوړې کړې، چې قوماندان جمعه خان همدرد، قوماندان بشيرخان بغلانی، انجنير محمد عمر سليمان خېل، چې اوس د کندز والي دی، قوماندان محمد عارف خان، چې په پېښور کې ووژل شو او نور د بېلگې په توگه يادولی شو، چې شمال کې پراته نورو قومونو سره يې اوږه په اوږه مېړانه وښوده او د وزير محمد گل خان د لاس کېښودل شويو نيالگيو ثمره څرگنده شوه.

۳_ د افغانستان د قومونو ترمنځ د ملي وحدت د پياوړتيا حکمت:

د هندوکش شمال ته د پښتنو لېږدونه کې بل عمده حکمت د ملي وحدت پياوړتيا وه. لکه، چې مو وليدل پښتنو ازبکو، تاجکو، ترکمنو، هزاره و، ايماقو او نورو د وروړنو په څېر ژوند وکړ، د وروڼو په څېر يې راشته درشه او مړی ژوندی ټينگ کړ او د هېواد دفاع يې په گډه وکړه، خو روسانو...

د وزير محمد گل خان ځينې څرگندونې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیر محمد گل خان زیاتي څرگندوني د پښتو ژبې دودي، سیاسي تعمیم او پراختیا په برخه کې وې، چې ځینې یې په متسقیم ډول او ځینې یې پر ضمني توگې لاندې وړاندې کوو :

۱ـ د افغانتسان د وگړیو د ۱۳۳۴ ل هـ کال لویه جرگه کې، چې وزیر محمد گل خان د پاچا نائب رییس وټاکل شو، نو خپله عالمانه وینایې جرگې ته واوروله او بیا د جرگې د غړیو سره غرمه ناری ته گډ کښیناستو، نو وزیرمحمدگل خان او سردار محمد داود په یوه پېنډه کې او مرحوم سردار محمد نعیم د هغو څنگ ته په بله پېنډه کې کېناست.

سردار نعیم ښیښني گیلاس را پورته کړ، وزیر محمد گل خان ته یې وویل : این ظرف ابخوری رادر پشتو چه مینامند ؟ محمد گل خان ورته وویل : دغه ښېښې
(اوبلوښی) انگرېزانو جوړ کړی دی، نو په انگرېزۍ کې ښېښې ته گلاس وایي، پښتانه یې هم گیلاس بولي، خو که اوبلوښي، کلال له ختې جوړ کړی وي، هغه ته کټوری وایې. سردار : این کلمات کاملاً نامانوس استند به خیالم که جام مینامندبابا: پښتو او پارسي دواړه اریایې خویندې ژبې دي. جام په دواړو کې یادېږي خو کنډول او کټورې ځانگړي پښتو نومونه دي. که تاسې ته ناپېژاندل شوي،او نا اشنا وي تاسې په ملي ژبه پښتو خبرې نه کوئ، که د کابل په ښار کې وگرځئ ټول پښتانه پرې پوهېږي، سردار : چه فرق میکند ، زبان وسیله مفاهمه است.

www.melitahrik.com 0774 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد گل خان : ډېر فرق کوي، که تاسې پښتو د ځینو نورو ژبو سره د صرف او نحو، ادبي علومو او فنونو له مخې پرتله کړئ پښتو ډېره شتمنه ده، او افهام او تفهیم پرې په ښه ډول کېدلای شي، له بلې خوا پښتو او پښتنواله زمونږ ملي فرهنګ دی.

سردار: شما بسیار سخت میگیرید : محمد ګل خان : خو زه خپله ژبه پالم، او روزم، نو کوږ ژبي راباندې د تعصب تور لګوي، که دا تعصب وی، هر څوك خپلې ژبې ته چو پړ کوي، نو سردار محمد داود خپل ورور سردار محمد نعیم ته وویل :

دا بې ځایه خبرې بس کړه.

۲ـ د ټاکنې په برخه کې وایې : پښتو د سمو مشرانو مننه ده، او پښتو د خاینو مشرانو رټنه ده، خلاصی او نجات په پښتو کې دی.

۳ـ د اتفاق په برخه کې یې ویلي دي :

"که پښتو وه، زه به تا درنوم، ته به ما درنوې، که پښتو نه وي، ته به مادګې، زه به تا دګم، ته به ماسپکوې، زه به تاسپکوم. دواړه به سره دګلي شوو، دواړه به سره سپك شوو، ګټه مو څه وکړه؟

۴ـ وزیر محمد ګل مومند: ټولنیز پیوستون او نظم راوستلو لپاره داسي ویلي دي.

"پښتو د مظلوم حمایه ده، په نیمه شپه کې د غرږ سره سم د پېښې ځای ته ځان رسول پښتو ده، غله، جاني او خاین پسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغه وہستل او نیول یبا یې وژل پښتو ده، پښتو صداقت دی.
۵_ محمد گل مومند د د کلتور په ساتلو کې فرمایلي دي "که پښتون په خپل کاله کې نه وي او نژدې خپل هم ونه لري، د هغه د مال او ناموس ساتنه، د کاله خدمت یې حتی، چې د کاله لگښت (مخارج) یې پر کلیوالو او گاونډیانو دي، پښتو همدغسې معامله د هر چا په حق کې لازمه کړې ده، چې د پښتنو په سیمه کښگې پروت وي، که څه هم پښتون نه وي او بل څوك وي.
۶_ مومند محمد گل خان بابا تل د ناخوالوا اداري فساد سره مخالف و، او داسې به یې ویل:
"پښتانه په پښتو ولاړي دي، که پښتو نه وي، پښتانه خواریږي، پرځیږي، سته یې خېژي او ورکیږي"
۷_ د خپل وخت د حکمرانانونه د سر ټکونې او پښتو ته دغونره گڼلو د حق نه ورکولو په اړوند د خپلې یوې لیکنې په پای کې داسې لیکلي دي.
"درستې پېښکولې (ټول مصیبتونه) دبې پښتوگۍ والي له کبله رارسیږي، او نورې لانجې به له همدغې لارې نه را پېښې شي. حکومت د بې پښتوگۍ له لاسه بې پته، خوار، زار، او ورك دی، ټول د بې پښتوگۍ په اور سوي یوو، د بې پښتوگۍ پر اور سوځو، د بې پښتوگۍ پر اور کړیږو، د بې پښتوگۍ پر اور وریتیږو. ښایې د بې پښتوگۍ له لاسه وژاړو، د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو گۍ له لاسه کوکې او سورې ووهو".
۸_ یوه ورځ اعلحضرت محمد ظاهر شاه سمنگانو.
کې پر پارسۍ او محمد گل خان ورسره پر پښتو خبرې کولې او اعلیحضرت ورته وویل : زه پر پښتو پوهېږم، خو ویلې یې نه شم.
دوی ورته په خوب کې وویل : صاحبه ! زه هم پر فارسۍ پوهېږم، خو ویلای یې نه شم.[1]
وزیر محمد گل خان نه له هرڅه درنه او خوږه پښتو و، دهغه منشور د پښتو و، ناسته پاسته یې د درنو پښتنو وه، پښتو بې دوا گڼله، پښشتو بې شفا او حیا گڼله، د هغه په خیال پښتو کې تګې او خیانت نشته، پښتو د صداقت، عفت، عصمت، عظمت او غیرت نوم دی هغه په خپل دفتر کې غټ لیکلي وه:
"ښ ا غلیو ! پښتو و و ا یا ست"
که په قندهار کې و، که په سمنگانو کې و، که په مزار شریف کې و، همدا حکم یې کړی و،
ده ویل : که په افغانستان کې ژوند کوئ : پښتو به لیکئ، پښتو به وایئ او بس ؛ نو که څوك دا تعصب بولي بیا،. خو د هرې ژبې والا د تعصب په ختو کې نښتي دي، ځکه چې هر لیکوال او شاعر او هنر مند د خپلې ژبې دودې او برتګ خبرې

۱. همیش خلیل (د مومند بابا یاد) د ساپې د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز (۸۳۸۲) ل کال، پېښور چاپ ۲۰ مخ.

www.melitahrir.com 0777 400 118

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي او خوبونه ويني، ځکه نو ، يوائې وزير صاحب ولې گرميږي، هغه پښتون د پښتو حق پر ځان ومنلو ، پښتو د هغه د مور ژبه وه، هغه د زور خاوند و ، هغه ليدل، چې افغانستان باندې لږ تر لږه شپيته فيصده پښتون پروت دی، او پاتې څلويښت فيصده باندې ازبک، ترکمن، تاجک، هزاره، بلوخ او نور پراته دي. پښتو د پښتون حق دی اوس که څوک خپل قوم د حق غوښتنې لپاره را بيدار وي، ولې ورته بل د تعصب نوم او رنگ ورکوي نو دوې ته به ددوي انصاف ووايو که کينه او تعصب؟

د وزير محمد گل خان ويناوې پر لوړې، منځنۍ او ټيټو پوړيو يو راز اغيز لرلی دی.

يوه ورځ، چې د افغانستان د صدر اعظم شاه محمود خان غازي د اهتمام د جلالکوټ په بادشاهي باغ کې درنه عمومي جرگه جوړه شوې وه، د کابل د شور بازار نورالمشايخ حضرت صاحب هم موجود و ، د صدر اعظم له خوا رييس تنظيمه عبدالاحد خان ملکيار ددغې جرگې ميلمه پال و ، کله چې وزير محمد گل خان مومند بابا پورته شو او وينا يې پيل کړه، د افغانستان په تاريخي، عنعنوي، روداياتو د هغه وخت پر حالاتو او ددې درنې خاورې پر عظمت او لوړتيا يې داسې څپانده او هڅانده او پراخه وينا وکړه، چې ټول حاضرين ورته حيران پاتې شول، او صدراعظم ورته پر ځانگړي انداز کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس پر اشارې وزیر صاحب د ځان پر لوري متوجه کړ، وزیر صاحب شکي شو او دخپلو خبرواندازيې د نرمښت لوري ته راستون کړ.

۹ـ وزیر محمد گل خان ویل :

"دا، چې زیات دولت سره لاس وس کوم، ستره غوښتنه مې په کې داده، چې پښتانه په کې یو ځای ته ورسوم".

۱۰ـ سردار نعیم په مسکا له محمد گل خان مومند بابا پوښتل چې: وزیر صاحب! "مردم میگوید که شما رباب را شرنگ سوټی میگوئید." وزیر صاحب په پښتو ورته لگیا شو:

دا ماپسې افترا ده، دا دروغ دي او دا ډېره چټی خبره ده او ویې ویل: رباب د پښتنو د حجرو او ډېرو ډېرو زوړ تاریخي او روایتی ټنگ ټکور یوه برخه ده، او مونږ دي ته رباب وایو. دا د نورو درواغ دي، په دې وخت کښې سردار نعیم خان مسکی مسکی کېده او وې ویل: مردم مېگوید که شما اسمان را پاس پاس میگویید" بیا ورته وزیر صاحب وویل: دا هم درواغ او افترا ده اوزه اسمان ته اسمان او هسکمن وایم، پاس پاس هیڅ معنی نه لري.

۱۱ـ وزیر محمد گل خان له خولې ویل شوي دي چې زه جنرال وم او د امان الله خان پاچا هي وه، سهار مې نظامي کالي واغوستل، د کار پر لوري رواندېدلم، چې له باندې کوټې مې دغه غږ واورېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

" او افغان خر ادم شو" ما ور خلاص کړ ! او هغه سړي ته مې وویل : کا کا یو بل خر دلته دی، هغه چې زه د جنرالۍ په کالیو کې ولیدم، وي ویل : نه خیر شما نور چشم و بادار ما هستید " ماوویل : نه داسې نه کېږي، که هغه خر دی، زه هم خر یم، مونږ ببل نه یو. بیا مې ځان سره وویل : دا خیرن پښتون، د ا پمن پښتون، دا زما پښتون دی. زه گنهگاریم، چې خپل پښتون ته مې څه نه دي کړي. له دې وروسته مې هوډ
وکړ، چې زه د پښتانه لپاره کار کوم، نو څه، چې مې وس و هغه مې کول. دا دومره امپراتورۍ او پېړۍ پېړۍ پادشاهۍ خو پښتون سړی نه شو.[1]

۱۲ـ و زیر صاحب ویلي دي : د ولس ببلوالی او کرکه پر پښتو ورکېږي ځکه، چې (اتفاق) او یووالی پر پښتو راځي، پښتو ده، چې له پښتنو یو پوړ، یوه کورنۍ، یو ټبر، یوه کوړمه، یو کهول او یو ولس جوړ وي.

۱۳ـ محمد گل خان ویلی : که پښتو وه، زه به ستا پر شتوالی خوښ یم، ته به زما پر شتوالی خوښ یې. که پښتو نه وه، ته به زما ورکه غواړې، زه به ستا ورکه غواړم، یو له بله سره به گورو ، چې خدای (ج) څه کوي

۱۴ـ پښتو خورا گران امانت دی، چې له نیکونو راپاتې ده.

۱. حداد فرهاد قدرت الله (د مومند بابا یاد) د ساپي د پښتو خپرونواو پراختیا مرکز ۱۳۸۳ هـ ش کال پېښور چاپ ۲۷ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ د نیکونو وصیت دی، چې باید دغه امانت د درست ولس د گټې لپاره بې له خیانته خپلو زامنو، لمسو، کړوسو، پړدو، او د هغو نه وروستو ته پرله پسې ور ورسوو او روغه یې وروسپارو.

۱۵_ پښتو د پښتنو د بري او لوړوالي ضامنه ده، پښتو د پښتنو دلوړوالي وسیله ده، د پښتو او پښتونوالي وده پر پښتو کېدلای شي او د ژوندا نه خوند بر پښتو اخستل کېږي.

۱۶_ پښتو د پښتنو په ولس او ټولنه کې لکه روح په کالبد کې دی، لکه څنگه، چې په کالبد کې روح نه وي، کالبد خوشې شی دی، همدغسې که د پښتنو په ټولنه کې پښتو نه وي، نو د پښتنو ټولنه به خوشې شی وي، بلکې لکه چې روح له کالبده بېل شي خورا بنایسته وجود خراب، بې ډوله او تړمن گرځی، چې څوك ورته کتلی او ور نږدې کیدای نه شی او هر څوك ترېنه تښتي، همدغسې که د پښتنو نه پښتو لاړه، نو د پښتنو ټولنه به هم ببدو هماغسې شي خدای(ج) مو دې تنې (ترینه) ساتی.

۱۷_ کله، چې انگریزانو د افغانستان په کورنیو
چاروکې ښکاره _ لاس وهنه او مداخله پیل کړه

د افغانستان دڅارنې لپاره یې (محمد گل خان مومند بابا) وټاکل شو. انگریزانو د ننگرهار په بېلا بېلا سیمو کې پر الوتکو الوزولو هم صرفه ونه کړه، مومند بابا دغه عمل وغندلو او انگریزانو ته یې پر دې عمل زبردست احتجاج وکړو، او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احتجاج پایلی یې ټولو هېوادونو ته ولېږلې ده لیکلی چې:
"ټولو هېوادونو او حکومتونو ته دې څرګنده وي، هغه چا، چې افغانستان سره معاهدې کړي دي که سیاسي دي، که اقتصادي او که د دوستۍ دي، د امان الله خان په وخت کې شوي دي، افغانستان به ددې ټولو احترام کوي او مني به یې. په افغانستان کښې روان انتشار یا انارشي به پر هغې هیڅ ناوړه اغېز نه کوي، او دا ټولې معاهدې به د اعتباروړ بولي، د دغو معاهدو د اعتبار او اعتماد په باره کې مونږه ټولو هېوادو نو ته یقین کولو ډاډ ورکوو، که د سقاو ځوی یا امان الله یا علي احمد یا بل څوك داسې لوظنامې یا معاهدې وکړي، چې د افغانستان استحکام ورسره په خطر کې پریوځي، نو دافغانستان حکومت به هغه هیڅکله هم ونه مني او پر خپل ټول قوت او صلاحیت به ددې د باطلولو لپاره اقدامات کوي او هېڅ داسې عمل ته به اجازه ورنه کړي، چې د دوی ملي حاکمیت او سیای خپلواکي په خطر کې واچوي.[۱]

۱۸ ـ وزیر صاحب پښتو ته څنګه لوری را وګرځولو ؟

"د پښتو ژبې د لیار یا صرف او نحی په مقدمه کې یې لیکلي دي: پر ما د ورکوټوالي عمر د پښتو په محتواکې نه دی تېر شوی، له خپلوانو لیري د کابل په ښار کې لوی شوم، له

۱. انشاء ډاکټر میا سهیل ـ د مومند بابا یاد، د ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز د ۱۳۸۳ ل کال چاپ ۱۲۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیزانو سره مې که څه هم ارتباط شلېدلی نه دی، خو ډېر ټینګ هم نه دی.

هو کې: پښتو مې زده وه، خو لږه مې ویلی شوه، خو د لږو ویلو له لامله کرکیچوده او وه، ولې وروسته په لوي والي کې چې پرې پوه شوم، د پښتنو عزیانو سره مې لار مینده کړه، پښتو ته مې مخ کړ او څه معلومات مې په کې ډېر کړل، خصوصا دګرانو عزیزانو او غښتلیو شینوارو پېغواره را وېښ کړم.

۱۹ـ وړاندې وروسته شاو خوا ټول ښه او بد، ګټه او تاوان، هر څه په پښتو راڅرګند ېږي، پښتو ده چې ننګیالي نیکونه راپېژني او هغوی ته مو رسوي، پښتو به وي، چې زمونږ لمسي، کړوسي کودي او پردي او دهغوی نه وروستني به له مونږ سره را ښلوي، د پښتونوالې اثبات به سره کېږي د دغه لپاره چې اوسنی او روستني پښتانه ځانونه خپلو نیکونو ته ورسوي اوثابت کړي، چې دوی پر رښتیا د هغوی رښتیاني لمسي دي. ښایې چې د صرف د اشتقاق د اصولو په شان لفظي او معنوي بشپړ مناسبت په مینځ کې مو جود وي اودغه مناسبت بې له کوم تغییر او خلله ټینګ وساتل شي، که نه په تشو دعاګانو او خوشي خبرو او پر پړونه څوك پښتون کېدای شي او نه څوك پښتون ګنلاي او منلای شي.

۲۰ـ پښتو زده کړئ، پښتو نورو ته ورزده کړئ، پر پښتو خبرې وکړئ، له نورو سره پښتو وویاست، او له پښتو ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره يې روږدي کړئ، دا د افسوس خبره ده چې که په غونډه کې ټول ناست پښتانه وي او يو کس راکې د اسې وي، چې پښتو نه شي ويلای او په بله ژبه کړېږي نو ټول ناست کسان د يو کس لپاره پښتو پرېږدي، خو يو کس د ټولو لپاره ځان ته نه مجبور وي چې پر پښتو خبري وکړي، تاسې هڅه وکړي چې دغه شان کسانو ته پښتو ورزده کړي، او پر پښتو ويلو يې روږدي کړئ، پښتو رسمي دفترونو ته ور دننه کړئ، پر پښتو ژبې ليکل او لوستل وکړئ، ليکونه، غوښتنليکونه او وړانديزونه پر پښتو ژبې کوي. پښتو ژبې او پارسي ژبې سره يو ځاي ناسته ولاړه کوئ، چې هغوې پښتو او تاسې پارسي پوره زده کړئ، که تاسې ځان ورسوئ، زده کړې هم خلاصې کړئ، نو پر پښتو ژبه کتابونه وليکئ، پښتو ژبه علمی کړئ، او د علم ژبه ترې جوړه کړئ، چې هر څوك ځان مجبور کړي د خپلو معلوماتو د زياتولو لپاره د پښتو کتابونه واخلئ، ويې لولي او ځان پرې پوه کړي، پر دې توگه يې ټول به پښتو زده کړي، او دا خبره به له مغزو ووځي، چې پښتو ژبه گرانه ده.

۲۱ـ پښتانه پر پښتو چلېدلي وه (ول)، او پر پښتو به وچلېږي. پښتانه پر پښتو پېژاندل کېدل، پر پښتو به پېژندل کېږي او پر پښتو به وپېژندلای شي.

۲۲ـ پښتو معنا ده، پښتو وعده ده، پښتو اثبات دی، پښتو پايله ده، پښتو محکمه ده، پښتو قانون دی، پښتو پرېکړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیصله) ده، پښتو ضابطه ده، پښتو نظام دی، پښتو انتظام دی، پښتو سسبالونه ده، امنیت په پښتو کې دی خواخوږي په پښتو کې ده
عدالت په پښتو کې دی، پښتو نیاو (انصاف) دی، او مساوات په پښتو کې دی.
په پښتو کې هغه رښتینې دیموکرسي ده، چې ټگي، چل ول، افراط او تفریط په کې نشته، ظلم او استبداد پر پښتو ورکېږي.
۲۳ـ پښتو په حق دربدل دي، پښتو کې ناروا نشته او ناروا پښتو نه د. پښتو صبر دی، پښتو حوصله ده، پښتو زغم (تحمل) دی، پښتو کارکول دي، او پښتو هاند او کوښښ دی.
پښتو زیار ویستل دي، زیار کښل په پښتو کې یو صفت دی، چې دوي پرې سر لوړي کوي، او پښتانه پرې ساتل کېږي. لټي، بیکاري، نازولتوب بې پښتوگي ده.
۲۴ـ د پښتو رنگ پر پښتو ښه کېږي، پښتو د پښتنو د زلمو ښکلا او د پېغلو ښایست دی، پښتو د پښتنو گانه ده، پښتو د پښتنو د نارینه وو پگړۍ او د ښځو ټیکری او پړونی دی.
پښتو د پښتنو د ښځو ستر دی، پښتو د پښتانه د ناموس ساتنه پر هر پښتانه لازمه گرځولې ده، پښتانه د پښتانه د ناموس په ساتنه کې پر سر او مال ولاړ دي.
۲۵ـ پښتو د پښتنو هغه مهم وسله ده، چې په هر ډگر کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی بریالي کړي او هېڅ یوه وسله ورسره مقابله نشي کولای، پښتو لوړ همت دی، پښتو ننګ دی، پښتو غیرت دی، پښتو صمیمیت دی، پښتو جرات دی، پښتو اراده ده، پښتو هوډ او عزم دی. پښتو قانون دی، په پښتو کې درواغ نشته، په پښتو کې غیبت نشته، په پښتو کې وعده خلافي نشته، په پښتو کې چټیات ویل نشته، په پښتو کې خلکو سره بد سلوکښي نشته.

۲۶_ هر کار باید پر پښتو، خو د اسلام په چوکاټ کې دې تر سره شي.

۲۷_ پښتو ته په ښه نظر نه کتل په حقیقت کې د پښتون را پارول دي او که پښتو خدای(ج) مه کړه له نظره وغور ځول شی، ټول ملت ته به خطر متوجی شی.

۲۸_ پښتو پښتنو ته امر کوي، چې کار وکړئ، زیار وکاږئ. پښتو پښتانه ته اجازه نه ورکوي چې: بې ځایه او بې دوده لګښتونه وکړي.

پښتو پښتانه سړي ته اجازه نه ورکوي، چې د ځان ګټې لپاره بل چاته تاوان ور ورسوي، یا خیانت وکړي، بلکې پښتو غواړي، چې پښتون سړی د نورو پښتنو او مسلمانانو د ګټې لپاره د ځان تاوان وکړي او پرې خوښ هم وي. پښتانه به دې خبره ایمان لري، چې ګټه او تاوان عزت او ذلت هر څه د خدای (ج) په لاس کې دي، پرته دده له ارادې هیڅ نه شي کولای، نو ځکه پښتو کې ویره نه شته او پښتانه نه وېرېږي.

www.melitahrik.com 0777 400 118

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۹_ پښتو سمه عقیده ده، پښتو ایمانداري ده، پښتو پر مسلمانۍ ننګېدل دي او پښتو سعادت ته ورغلې سمه، سیخه لاره ده.

۳۰_ پښتانه د ژوندانه درستې ګرانۍ یوائې پر پښتو زغملي، له سره اړولي او له ځانه لیرې کولای شي، پښتو متانت، ثبات او استقامت دی.

۳۱_ پښتو پر پښتنو درېدل، سر او مال ترینه جارول دي. پښتو د پښتنو د ژوند و ساه او د مړو کفن دی.

وزیر محمد ګل خان
لنډکې پښتو او پښتونواله

www.melitahrik.com
0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیر محمد ګل خان شاعري:

وزیر محمد ګل خان په یوه مشاعره کې لاندې شعر ویلی دی او د کابل مجلې په ۱۱-۱۲ ګڼې کال ۱۳۲۷ ل.هـ کې خپور کړی دی.

پښتو مین په تا یم که وم وم که نه وم نه وم
هرکله به دې ستایم که وم وم که نه وم نه وم
پښتو د بڼ چوڼی یم شور به کومه پښتنو ته
تل دوی ته په وینا یم که وم وم که نه وم نه وم
د رب مخ مې دروړی پښتنو پښتو کړئ ټینګه
زه تا ته په ژړا یم که وم وم که نه وم نه وم
دروغ مې هیڅ زده نه دي هم ټګي نه شم کولای
پښتون یم په رښتیا یم که وم وم که نه وم نه وم
خبره د زلمو ده چې پښتو ته ځان تکړه کړي
زه زوړ یم او بوډا یم که وم وم که نه وم نه وم
غلیمه ورځ به راشي چې له تا سره ګټل شي
ځرګنده درته وایم که وم وم که نه وم نه وم
لیلا د مجنون نه کړم زه به وینځه ستا په مخ کې
مجنون د ستا لیلی یم که وم وم که نه وم نه وم
نړۍ ټولې ښایستې به له پښتو خپلې نه ځار کړم
تر مړینې به همدا یم که وم وم که نه وم نه وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو کوکیانه ښه ده په همدې درست ګلستان کې
د دغه بڼ بورا یم که وم وم که نه وم نه وم
که نه وه پښتونواله او اعمال اسلامي را کې
پیرنګ د اروپا یم که وم وم که نه وم نه وم
که خوشې کړم پښتو بې پښتوګي کړم زه نن غوره
نو خوشې به بېړا یم که وم وم که نه وم نه وم
که خوړ ژوندون مې پلورم او ځان وژنم بل لپاره
نو پوهې کې سنډا یم که وم وم که نه وم نه وم
په ختهٔ سپین پښتون یم محمدګل د قام خادم یم
له ستی نه اریا یم که وم وم که نه وم نه وم

د اروابناد د شعر بېلګه:

پلار نیکه مې پښانه وه یم پښتون
زمري یم، زمرزی یم او زمربون
زه پښتون یمه ښکاره یم لکه لمر
و غلیم ته تل ولاړ یم لکه غر
ما ته ورځ د ننداري ده ورځ د جنګ
ورته درومم په اتڼ او په غورځنګ
د غورځي غړونه زما لکه تنا
برېښېده د توري زما لکه برېښنا
د زمري غوندې غورځې کړمه غړمبېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــوړو غـــرو ، نـــه لکـــه تـــوی غونـــدې بهېـــږم
پـــر غلـــیم بانـــدې چـــې راشـــي زمـــا وار
د اســـمان تنـــدر بـــه وي زمـــا ګـــذار

زه پښـــتون يمـــه پښـــتو بانـــدې څرګنـــد
کـــه دا نـــه وي زه بـــه يمـــه خوشـــې شـــنډ
پـــاتې شـــوې مـــې لـــه پـــلاره ده پښـــتو
ده پښـــتو او پښـــتونواله د هغـــو
پښـــتو زده کـــړه ده د علـــم او کمـــال
پښـــتونواله ده ښـــه تـــوره او ښـــه ډال
ښـــه خويونـــه ديانـــت مـــو ده پښـــتو
ښـــه دودونـــه او ادب د پښـــتنو
پښـــتونواله پښـــتانه هوســـوي
پښـــتونواله پښـــتانه بـــه لـــوړوي
پـــه پښـــتو بانـــدې وطـــن دی ګـــډل شـــوی
پـــه پښـــتو بانـــدې وطـــن دی ســـاتل شـــوی
هـــم بـــه بيـــا وي پـــه پښـــتو بانـــدې ګټـــل
هـــم بـــه بيـــا وي پـــه پښـــتو بانـــدې ســـاتل
پښـــتو کړمـــه پښـــتو وايمـــه زه تـــل
ده پښـــتو زمـــا لالـــۍ نـــه لـــرم بـــل

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر او مال مې دواړه جار دي له پښتو
ژوند او مړینه مې نثار دي له پښتو
پښتانه که د پښتو په لاره ځي
دا نړۍ او هانړۍ کې دي خوندي
پښتانه او پښتونواله دې وي تل
له پخوا نه یو په لس او یو په سل

تقریر:

وزیر صاحب یو شعله ور مقرر هم و، د هغه تقریر به د ولس د سوچ سره برابر و. هغه د خپل قام د زړه د راز نه ځان خبرولو، په خپلو تقریرو کې به یې هغه څه ویل چې د افغانستان ولس غوښتل، که دهغه تقریرونه راټول کړای شي، د نوي نسل لپاره به د رڼا ډیوې او د منار حیثیت ولري.

په ۱۹۵۵م کال د اعلیحضرت محمد ظاهر شاه په لاس د لویې جرګې تشکیل وشو او دې په کې نایب رییس وټاکل شو. په ۱۳۳۴ ل.هـ کال چې دغه جرګه د اعلیحضرت له خوا پرانستل شوه، محمد داود خان صدراعظم و او د نورو جلسو لپاره وزیر محمد ګل خان نایب سالار وټاکل شو.

د لویې جرګې اوله جلسه کې چې د نایب رییس له خوا پیل کیږي. د بهرنیو هېوادونو سفیران هم په کې ګډون کولای شي او د سامعینو حیثیت لري او د نایب رییس وینا پسې تول

(c) ketabton.com: The Digital Library

سفیران او هر هغه څوك چې رسماً د لویې جرګې رکنیت نه لري، له تالاره وځي نو په هغه وخت کې چې سفیران حاضر وه نایب رییس د خبرو په ترځ کې وویل:
افغانستان مستقل مملکت او مسلمان ملت دی، افغانان صلح دوست، اعتدال پسند ، د حق او عدالت پلویان دي، د الجزایر یادونه یې وکړه او د فرانسې سفیر ورته متوجه و او د لویې جرګې هرې غونډې کې یې د پښتون په توره او بده ورځ خبرې کولې، عبدالمجید د معارف وزیر به همېشه د پښتو ژبې مخه په تعلیمي ساحو کې نیوله نه یې غوښتل چې پښتو له پاړسو مخکې شي؛ نو په لویې جرګې کې محمد ګل خان مومند په داسې حال کې چې صدراعظم هم موجود و وویل: ستاسو په کابینه کې دا ښه وزیر نه دی، په داود خان دا خبره ښه ونه لګېده، غوښتل یې چې څوك پیدا کړي چې ځواب یې ووایي، خو د محمد ګل خان مقابلې ته چا زړه ښه نه کړ او خپله وزیر عبدالمجید خان چې غوښتل یې څه ووایي، وزیر محمد ګل خان ورته فرصت برابر نه کړ او نه یې وخت ورکړ، دا هم د ده دروندوالی و، وزیر صاحب هر چا سره په پښتو خبرې کولې.
وزیر محمد ګل خان په نثر لیکلو کې ځانګړی سبك درلود چې نمونه یې دا ده:

د وزیر محمد ګل خان نثر:

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هر څه چې دي د ملت سعادت سلامتیا، عافیت، راحت، عزت، ملي شته والی، هر ډول لوړوالی، د ملي ګټو پاینه، د وطن ساتنه، په عزت او هوسایني سره ژوندون، په عزت سره مړینه او د نړۍ څخه په ښه نامه تګ دا ټول د ملي یووالي، ملیت او یووالي، پورې له ملي ژبې پورې اړه لري نو که ملي ژبې خلل مینده کړ دغه ټول خلل مینده کوي او که محوه شوه، نو دغه ټول محوه کېږي او د دغه ملت نوم او نخښه د نړۍ له مخه ورکېږي.

د وزیر محمد ګل خان وفات:

وزیر محمد ګل خان مومند په ۱۳۴۳ل.هـ کال د زمري د میاشتې پر اوومه ویشتمه د سه شنبې پر ورځ د سهار په اتو بجو د کابل د بریکوټ په کرایي کور کې د اتیا کلو په عمر ساه ورکړه او د شهدای صالحینو په هدیره کې خاورو ته وسپارل شو- په دغه توګه پښتو او پښتونولۍ خپل حقیقي او واقعي پالونکی له لاسه ورکړ، د ده جنازه د مازدیګر پر څلورو بجو د ده له کوره واخستل شوه او د جنازې لمونځ یې د عیدګاه په جماعت کې ادا شو، د ده په جنازه کې د کابل لوی لوی خلك، ملکي او عسکري مامورین او نور ډېر علاقه مندان شامل شوي وه او کله چې خاورو ته وسپارل شو. قرائت تلاوت شو، سید قاسم رښتیا د مطبوعاتو وزیر غږ کړ چې یو اځې مولانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارشاد د ديني چارو رييس خبرې کوي نو لومړی مولانا محمد شاه ارشاد د ده لنډه ژوند پانه ولوسته او د ده خدمتونه يې وستايل. ورپسې صديق الله رښتين لنډو جملو کې د ده عسکري، سياسي، علمي او ادبي خدمتونه ياد کړل او دی يې د دې عصر خوشحال خټك وباله؛ ځکه، چې د هغه په شان دی هم د تورې او قلم خاوند و، د سياست د ميدان پهلوان او غوښتلی عسکر او جنرال و.

په پای کې يې د اشرف خان هجري دا بيت ولوست:

چې چراغ د هنر ځمکې پوشيده کړ
که يې زه په اوښکو ډوبه کړم سزا ده

په قبر لا خبرې خلاصې نه وې چې يو شمېر غټ غټ چپن اغوستونکي ازبکان او ترکمن ساه نيولي او په منډو راورسېدل، په لوړ غږ يې وويل: خدا محمد ګل خان را بيامرزد بما بسيار خدمت کرده بود اولاد اولاد ما دعاګوی او است."

د محمد ګل خان فاتحه:

د بابا عمومي فاتحه د کابل ښار د حاجي محمد يعقوب په جومات کې د ميراجان سيال په مشرۍ اخستل کېدله چې اعليحضرت محمد ظاهر شاه هم له سهاره ورته راغلی و، پاچا د خپلې ناوزګارتيا له کبله فاتحو ته ډېر کم تلو. خو د خان بابا فاتحه کې شل دقيقې ناست و، بيا يې يو تقرير وکړ او وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

:

"محمد ګل، خان زمان و، ما ته له هر چا نه ګران و، په کار خو دا وه چې د ده فاتحه ما اخستې وای خو تاسې له ما مخکې شوئ، لوی انسان و، خدایږو که روانه پېړۍ کې پښتنو کې داسې عظیم او عملي انسان پیدا شي.

د اروابناد بله فاتحه د پوهنې د وزارت له خوا د اسد پر ۲۸-۲۹ د شیرپور په لوی جومات کې واخستل شوه. د ده دعا ته د افغانستان پاچا محمد ظاهر خان او نور ډېر خلك راغلي وه. په دې وخت کې زه (بناد جبار خېل) قضایي مفتش د هزاره جات په دای کنډي (اوس په ملکي وېش کې ولایت) کې د قضایي چارو په پلټنه بوخت وم چې د وزیر صاحب د وفات خبر مې واورېد؛ نو ما یې هلته د فاتحې اخستلو هڅه وکړه. دا ځکه چې د ده د پښتو پالنې پښتونولۍ او د مېنې د پالنې په لاره کې مو چې قدم اخستی و خلکو د دوه یم محمد ګل خان نوم رابخښلی و نو زما ډېر ښه ابسېده. خدای تعالی دې وبخښي.

د محمد ګل مومند ورثه:

وزیر محمد ګل خان نارینه اولاد نه درلود، یوه لور یې لرله چې اوس هم ژوندۍ ده او د لعل پورې شېر احمد خان ته ناسته ده.

ورور یې محمد کریم خان نومېږي چې اوس هم ژوندی دی.

محمد ګل خان مومند چې کوم مادي، سیاسي، معنوي اداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اقتصادي امکانات لرل. که د نن ورځې د مغرضانو لاس ته ورغلي وای څه نخرې به یې کړې وې. محمد ګل خان وزیر و، فرقه مشر وه، تنظیمه رییس و، نائب الحکومه و، حکمران و، خو ده یو خام کور هم نه درلود، په خامه کرایي کور کې اوسېده او هغه کې یې خپل رب ته ساه ورکړه او په اخرو شپو کې یې هم قلم په لاس د پښتو د لغاتو څېړنې یې کولې، یعنې تر وروستۍ سلګۍ پورې د پښتنو او پښتو ادبیاتو خدمت کې لګیا و؛ د دغه ستر ملي، اداري، پوځي او ادبي شخصیت یوه یاد غونډه پېښور کې د صابر شاه صابر پر مشرۍ خلیل ادبي جرګې په ۱۹۹۷ میلادي کال او څلوېښتم تلین یې پېښور کې امام الدین ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز پر نوښت د قتیل خوږیاڼي په سرپرستۍ کې لمانځل شوې او دغه راز باز محمد ملیار د چپرهار د کندیباغ او سیدونکي د پېښور په ارباب روډ کې د محمد ګل مومند بابا په نوم لیسه فعاله کړې ده. زما وړاندیز دا دی چې افغانستان کې باید د ده په نوم ډېر څېزونه ونومول شي او د ده یاد پرې تازه وساتل شي.

اداري چارې:

د وزیر محمد ګل خان مومند پاملرنې او کړنې په اداري چارو کې د څېړلو وړ دي. بابا دهېواد په اداري چارو کې د پوهې، پاملرنې او پخې تجربې خاوند و، دده د کار دوره د اماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت او بیا له سقوي دورې وروسته داعلیحضرت محمدنادرشاه دورې سره برابره وه، د اعلیحضرت محمدظاهرشاه په دوره کې یې هم اداري چارې پرمخ بیولې دي، خو د اعلیحضرت محمدنادرشاه په وخت کې دکورنیو چارو وزیر و چې اصلاحات یې ډېر دیادونې وړ دي. زمونږ ځوانان باید پوه شي چې زمونږ دمحمد ګل خان مومند شهرت او ډېره پېژندګلوي ددې لپاره شوې او کېږي چې نوموړي په ډېرو حساسو شرایطو کې دسقاو دځوی له کړنو وروسته دکورنیو چارو وزیر ټاکل شوی و، چې دعامې اداري تطبیق همدې وزارت پورې اړه لرله.

ښه به وي چې له یوې خوا ځوان نسل دوزیر صاحب د اداري پاملرنې پر کړنو پوه شي اوهغه ناوړه تورونه چې ځینو خلکو پر وزیر صاحب لګولي، رد کړای شي، له بلې خوا دابه دیوې تجربې او درس حیثیت هم ولري؛ کوم چې نن دادی بیا ورته کلکه اړتیا لیدل کېږي.

دلته له انګریزانو سره دجهاد او استقلال ګټلو لپاره دهغه دکارنامو، دسقو دځوی په راپرځولو کې دهغه د اتلولۍ یادونه او څېړنه اړینه ده، خو دده دفرهنګي کارونو تاریخي حقایق نه دي راغلي ځکه چې پر اړه یې څېړنه دیو بشپړ کتاب خبره ده.

مونږ یې دلته صرف له ۱۹۲۹م کاله وروسته د اداري اصلاحاتو، دنفوسو دځای پر ځای کولو، داقتصادي روغونې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دمناسبې اداري جوړولو په برخه کې چې یې څه کړي، لنډه کتنه کوو :

لومړی- اداري اصلاحات :

د ۱۹۲۹م کال په نیمایي کې حبیب الله کلکاني ماتې وخوړه او محمدنادرشاه کابل ونیو. په دغه وخت کې دکابل ښار دومره ویجاړ شوی و، چې یو دفتر هم روغ نه و پاتې، محمدنادرشاه دمجبوریت له مخې دخپل یو اشنا په کور کې اوسېده، څو چې ارک جوړ شو، نو په اداري اصلاحاتو کار پیل شو. درې ګونې قوې پیلې شوې، وزارتونه جوړ شول اوهغو ته تشکیلات منظور شول. دغه اداري تشکیلا تې چارو تر ۱۹۳۲م پورې دوه نیم کاله ونیول. دتجارت وزارت کې ښه کار وشو، دکرنې ریاست هم فعالیت کاوه، نایب الحکومګیو، اعلی حکومتونو او علاقه داریو باندې کار وشو او مناسب اداري وېش رامنځته شو. کابل ښار بېرته دښار بڼه ونیوله، ارګ هم ترمیم شو دا ټول کارونه دمحمدنادشاه لپاره ستره کامیابي شوه. ددغه بریالیتوب راز په دې کې و چې صدراعظم سردارمحمد هاشم خان داخله وزیر محمدګل خان او دکابل ښاروال عبدالرحمن لودین یې دحکومت غړي وه. دسردارمحمدهاشم خان دکابینې دکورنیو چارو وزیر دې ته متوجه و چې باید اداره جوړه شي په خپله محمدنادرخان او دده دوه ورونه محمدهاشم خان او شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود خان هم ښه هوښيار او د پوره سياسي پام لرونکي وه چې د وزير محمد گل خان مومند وړانديزونه يې منل او په ترسره کولو کې يې د هغه مرسته کوله له سقاوي گډوډۍ وروسته لومړنی گام همدا و، چې بايد تر سره شوی وای، اداره کې ملکي وېش خاص ارزښت درلود چې د کورنيو چارو وزير ټول هغه اداري واحدات، دولتي موسسات مقامات، د اداري دستگاه فعاليت، چې د حکومت د لوړو ارگانونو تر مشرۍ لاندې يې عمومي چارې ترسره کولې، اصلاحاتو لاندې راوستې تر ده پخوا اداري تشکيلاتو، اداري مناسبو تقسيماتو او اداري حقوقو ته په افغانستان کې لازمه پاملرنه نه وه شوې. حتی لوی احمد شاه بابا چې کله د معاصر افغانستان د بنسټ ډبره کېښودله، اداري او ملکي وېش يې په لازم ډول اصلاح نه شو کړای، ځکه چې د ده دوره د لښکرو وېشنې او فتوحاتو دوره وه، او زياته دوره يې د سياسي او فرهنگي پولو پر ټينگولو تېره شوه، دغه لوی واکمن په خپله لويه امپراطورۍ کې صرف ۸ ولايتونه او ۱۵ اعلی حکومتونه تشکيل کړل. لکه د ننگرهار، کابل، هرات، مزارشريف، خراسان، بدخشان، پنجاب او کشمير ولايتونه، چې په دغه وېش کې يې لازم تناسب موجود نه و، سره له دې چې احمد شاه بابا دغه تشکيل په خپل تدبير اداره کولو، خو وروسته له هغه چا داکار و نه کړای شو. همدارنگه احمد شاه بابا په رسمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چارو کې پارسي او حتی اردو رواج کړه شاید دلیل یې داوګڼل شي چې ترده مخکې د نادر افشار او قزلباشو د اداري شتون لـه کبله او پـه پنجاب کې د پنجابیانو لـه لامله ده تـه دغـو دوه ژبو اړتیا پېښنه شوې وي، خو همدغو دوه لاملونو لـه یوې خوا یوه نامناسبه اداره اولـه بلې خوا دملي ژبې پښتو دولتي کېدنې اړتیا دده اولادې ته وروسته سردردۍ رامنځته کړې وې.

همدا دوه لامله وه چې انګریزانو پر اسانۍ دهغوی دحکومتونو پښې سستې کړې، دشازمان لـه ړندولو وروسته دعبدالرحمن خان تر وخته دهېواد اداري نظام ډېره شړېدلې بڼه لرله که څه هم چې عبدالرحمن خان د انګرېزانـو سره دپښتنو پـر وېشنې ډېر زیات اداري مرکزیت پیاوړی کړ، خو دمرکز دغه پیاوړي کېدل دعامه حقوقو اوعلمي اداري پر بنسټ پوره او برابـر ونه ختل، امیـر حبیـب الله خـان سـربېره پـر دې چې اداري تـه یـې لازمـه پاملرنه ونه کړه، دخپل پلار دمرکزیت او انضباط اصل هم ورنـه وران شو؛ امان الله خان دنورو ټولو اصلاحاتو ترڅنګ اداري اصلاحاتو ته پاملرنه وکړه، خو کوم اصلاحات چې ده راوستل سقوي دوره کې لـه منځه لاړل، نو، ځکه وزیر محمدګل خان د کلکـاني حبیـب الله واک پـای تـه رسـېدو وروسـته اداري اصلاحاتو ته کلکه ملا وتړله او د ښې اداري د رامنځتـه کېدلو لـه کبلـه یـې د افغانسـتان ملي وحدت هم تـامین کړ، همدغـه وخت کې اداري تشکیلات د افغانستان د اساسیه تشکیلاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نوم ونومول شول.
محمدګل خان ټول هېواد په ۲۱۲ اداري واحدونو وېشلی و، دغو اداري واحدونو کې ولايات، اعلی حکومتونه، لوی حکومتونه، لومړی درجه حکومتونه، دوه یمه درجه حکومتونه او اوله درجه علاقه داری اودوه یمه درجه علاقه داری شاملې وې، ډېر کوچنی اداري واحد کلی و، چې ۲۵-۲۰۰۰ تنو پورې نفوس یې درلود دکلیو په سر کې به ملك، د ولايتونو په سر کې به نایب الحکومه او د اعلی حکومتونو په سر کې به حاکم کار کولو. په ۱۳۰۹ل کې د دوه یم اساسي قانون له مخې (لومړی اساسي قانون په ۱۳۰۲ل کې نافذ شوی و) دغو اداري تشکیلاتو کې ډېر لږ بدلون راغی چې اصلاحي بڼه یې درلوده کله چې محمدګل خان د داخله چارو وزیر و د افغانستان اداري تشکیل لاندې بڼه لرله:
دکابل ولایت، دکندهار ولایت، دهرات ولایت، دمزارشریف ولایت، دقطغن ولایت، دمشرقي ولایت، دپکتیا ولایت، دغزني اعلی حکومت، دپروان اعلی حکومت، دفراه اعلی حکومت، دمیمنې اعلی حکومت، دبدخشان اعلی حکومت، دشبرغان اعلی حکومت، دګرشك اعلی حکومت، دتالقانو، غوراتو، ارزګان اوبامیانو اداري مرکزونه د راتلونکیو اداري تشکیلاتو بنسټونه وګڼل شول چې د۱۳۴۳ل کال تر اساسي قانون پورې یې اعتبار درلود. محمدګل خان پوهېده چې دملي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهدافو د تر سره رسولو لپاره مېخانيکي عامل هغه ځواکمن اغېز دی چې له پاسه عملي کېږي؛ نو، ځکه د کورنيو چارو وزارت، صلاحيت، کړنې او ارګانيکي عوامل، د وګړو ګڼه برخليك ته دناوړه شرايطو پر راتګ ساتندويې ځواکونه په نظر کې نيونه وه، ګډې ملي ګټې، معنوی عوامل، ګڼه کولتور، اقتصادي پياوړتيا د طبيعي منابعو او فرهنګي- تاريخي اثارو د کار لاندې راوستل په پام کې ونيول شول دکار ځواك وېش، د کاريزونو جوړول په داسې توګه چې منابع (خصوصاً ځمکه او اوبه) استفادې لاندې راوستل د ده د اقداماتو يوه برخه وه.

دوه يم ـ د نفوسو ځای پرځای کول :

وزير محمدګل خان مومند په هېواد کې دنفوسو مېشت کېدلو او تنظيمولو ته داسې پروګرام پيل کړ، چې اقتصادي، تجارتي، زراعتي، امنيتي، سياسي اوفرهنګي اړخونه يې تول وسنجول، زرګونه کاله مخکې کله چې اريايانو دخپلو پنځېدلو په لړ کې له بخدي څخه دغور، زميندارو، کسي غره او ګندارا خواو شا ننني جلګې دنوي اقليم او شنو سيمو لرونکې ځمکې ونيولې اوهلته مېشت شول، دهندوکش شمال ته يو شمېر سيمې له نفوسو څخه تشې پاتې وې، په زرګونو کالو دا ځمکې چې دکرنې لپاره دکار په واسطه اماده کېدای شوې او دکرنې استقرار يې درلود، همداسې لا مزروع پاتې وې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګلونه يې لرل خوګان په کې ګرځېدل حال دا چې د هېواد په ختيځ لوري کې او د هندوکش جنوب ته دنفوسو زياتوالی ليدل کېده وزير له دغو سيمو دهندوکش شمال ته په ځانګړي توګه کندز او بغلان ته ځينې کورنۍ ولېږدولې، هلته يې دنوې کرنې، سوداګرۍ او ځينو نورو وته ييزو چارو د سرته رسولو زمينه برابره کړه. محمدګل خان مومند دغو سيمو ته دحاکم په توګه راغی او پر دغو سيمو کې بې ساريو اقتصادي پرمختګونو ته لاره خلاصه شوه. هغه وخت مشهور متل و چې (اګر مرګ مېخواهی قندز برو) خو محمدګل خان دغه دمرګ سيمه پر يوې داسې ښېرازې سيمې واړوله چې لږ وروسته يې دټول هېواد دګودام، نوم غوره کړ.

د نفوسو دا ډول لېږدول نورو هېوادو کې هم ليدل شوي دي. مثلاً د مسکو او پترزبورګ نه د سايبريا سيمې ته د نفوسو لېږدول، د هند له بمبې نه نورو سيمو ته دکار ځواك خپرول، کاناډا او استراليا کې د نفوسو مېشته کول، چې دا ببلګې ټولې د (ديموګرافۍ) دعلم له مخې امکاناتو او پاليسيو پورې اړه لري چې په دې توګه دنفوسو ښه وېشنه او دنفوسو ټولېدنه دواړه اصلاح کېږي او نوې اقتصادي منابع کار لا ندې راځي او سيمه په اقتصادي تحرك کې واقع کېږي. سربېره پر دې دا د ملي وحدت د تامين لپاره هم يو ګټور اقدام او دهېواد د ځمکني تماميت يو لوی تضمين و ځکه، چې محمد ګل خان

(c) ketabton.com: The Digital Library

مومند او په خپله محمد نادر خان ته د استقلال له ګټلو او له هېواد نه د دفاع په ډګر کې هلو ځلو او انګریز سره د دریوو جګړو په ترځ کې دا ثابته شوه، چې پښتانه د خپلواك او واحد افغانستان د ساتلو اتلان دي، نو له یوې خوا هندوکش شمال ته د دوی لېږل هلته د هېواد د ځمکني تمامیت د ټینګولو لپاره دمېخونو د ټك وهلو معنا درلوده او له بلې خوا تاریخ ورته د چنګیز او هلاکو یرغل دیوې تجربې په توګه ثبت کړی و.

همدارنګه د شلمې پېړۍ په درشل کې وروسته تر ۱۹۳۰م المان کې د نازیزم او ایټالیا کې د فاشیزم خطر له یوې خوا جاپان، بلغاریا او هسپانیا تهدیدول، ان دا چې ایټالیا خو عملاً حبشه ونیوله او بل خطر یې ختیځ ته د مرکزي اسیا هېوادونو ته متوجه و، چې لار یې پر امو سیند باندې وه، نو پښتنو د دغه خطر پر وړاندې د سپر حیثیت غوره کاوه، سره له دې چې دغه کار اولېږدونه د امیر عبدالرحمن خان په وخت کې هم شوې وه، خو وروسته محمد ګل خان د وزارت پر چارو سربېره د اصلاحاتو راوستلو او د حالاتو د ښه کولو لپاره کله کندهار، کله شمال او کله بېرته مرکز کې اداري چارو باندې ګومارل شوی او د ځینو پلاوو سره یې په بهرنیو سفرونو کې هم ګډون کړی دی او هره دنده یې په پوره سیاسي پاملرنې او بریالیتوب سرته رسولې ده، د هغه وخت او شرایطو لوېیه ستونځه د سقو د ځوی د اړ ودوړ له لامله د نظم او اداري شړیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په هېواد کې د هغې تورې دورې له منځه وړل اسانه کار نه و ؛ ځکه، چې د سقو ځوی د مدنیت نخښې نه وې پرېښې. په سقوي دورې کې څو تنه ناپوهان دولت ته رسېدلي وه، په پیسو ټولولو بوخت شوي وه، ځمکې، باغونه او کورونه یې لوټل، دولتي ودانۍ یې شخصي کورونه کړل، هرځای کې به یې چې کوم سر لیدو دهغه دپریکولو په فکر کې به شول؛ نو دنا پوهۍ په دغې دورې کې وزیر محمدګل خان دعلم او فرهنګ لپاره دخدمت اړتیا هم لیدله، له همدې لامله یې د ادبي انجمنونو جوړول او د مطبوعاتو هڅونو ته یې پاملرنه وکړه، په دې توګه ګورو چې د وزیر محمدګل خان ژوند څو اړخونه او بعدونه لرل او په هر یوه کې یې خپله سیاسي پاملرنه او پوهه ثابته کړه. لکه پوځي ډګر کې، اداري چارو کې، دمدني ټولنې د اساساتو ټینګولو کې، داقتصادي بنسټ په ټینګولو کې، دحقوقي نظام غښتلي کولو کې او په اداره کې اصلاحاتو راوستلو کې، ترټولو مهمه دا چې دملت جوړونې په دغوټولو برخو کې یې فعاله او اګاهانه برخه واخیسته.

محمدګل خان مومند دملي هویت دپېژندنې، د ملي شعور د ویښولو او دملت جوړونې هغه کار چې ۵۰۰ کاله مخکې د وطنپالنې، ملي ځان پېژندنې او ملت جوړونې هغه بنسټ او مفکوره چې سوري (فرید) رامنځته کړې وه، وپالله او د هغوی پر لارې یې پاخه ګامونه پورته کړل، خو توپیر یې دا و، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخوا د ملي مفکورې د پلي کولو لپاره نور اړین توکي لکه دملي اقتصاد د ستنو شته والی، ملي ادب او کولتور دملي شعور د ودې لازمه سطحه نه وه لوړه شوې، له همدې لامله افغانان په دغو تېرو ۵۰۰ کلونو کې (د سوري شېرشاه له وخته) دغه هدف ته ونه رسېدل. حال دا چې ملي ټولنه جوړول روڼ فکر، شعور، دژوند لوړه سطحه، عزم او پرله پسې هڅې غواړي. دا ډول کلک هوډ او لوړه پوهه وزیر صاحب کې موجود وه، دملي ټولنې د جوړولو غوښتنه دا وه چې قومونه د تړلیو ګټو د وفادارۍ له مخې سره واوبدل شي او دژوند ټولو چارو کې سره ګډې اړیکې ولري. لکه وزیر صاحب چې دهمدې موخې لپاره زمینه برابره کړه؛ ځکه، چې ملي ټولنه هغه ده، چې اوسېدونکي یې دقومي، ژبني او اخلاقي توپیرونو سره سره ځانونه دټولنې او ټول هېواد غړي بولي، خپل ګډ تاریخي هویت وساتي جغرافیاوي شتون ته وفادار وي او ملي هېوادنیو ارزښتونو ته ژمن پاتې شي.

محمدګل خان د ټولنې په ټولنیز شتون کې موندلې وه چې باید بېلابېل قومونه لوی اوواړه توکمونه یو بل سره نژدې اړیکې ولري او په ګاونډیتوب کې سره ژوند وکړي. لکه، چې ترکمن، پښتون، ازبک، تاجک، هزاره، یې سره په روابطو کې نژدې وساتل، دا له ملت سره دده د پراخ نظر، بې تعصبه چلند او مینې ښکاره بېلګه وه. خو په دې وروستیو کې په ملي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونو ملنده‌ې، د پردیو بلوسېدو اوقومي تعصباتو ته دلمن وهلو ترځنګ دمحمدګل خان مخالفانو سیاسي وده وکړه دغرض خاوندان دوزیر صاحب په شخصیت کې هیڅ ډول ناوړه کړنه نه ده موندلې. یوائې دده په دغه اقدام چې قومونه یې سره نژدې کړي دي، نیوکه کوي، حال دا چې نوموړي د وګړو د اسکان، داقتصادي فعالیتونو لپاره دکار دځواك تنظیم او دملي یو والي لپاره اداري اقدامات کاملاً د اړتیا له مخې تر سره کړي وه ځکه، نو اوس یو ځل بیا دملي ځان پېژندنې، دملي شعور دپیاوړتیا او د ملي ارزښتونو دځلولو لپاره یو بل محمدګل خان ته اړتیا لیدل کېږي. د اداري جوړښت د پیاوړتیا او دقومونو دنژدې کولو لپاره د یو بل هوډمن او قاطع وزیر اړتیا ده. نن هم هاغه څه تر سره شوي چې د سقاو ځوی تر سره کړي وه. که وزیر صاحب د یوه ځای خلك بل ځای کې نه وای مېشت کړي، نو نن به افغانستان په جغرافیوي توګه په څو ټوټو کې پروت و او نه به چا د یو افغانستان خبره کولای شوه.
دا سمه ده چې دوزیرصاحب دغه کار پښتو ته ډېره مالي اومعنوي ګټه ورسوله، خو نن چې ددې تر شا کوم حقایق څرګند شوي هغه د افغانستان له تجزیه کېدو نه ژغورل دي. محمدګل خان د پښتو راتلونکی په خپل دقیق نظر مخکې له مخکې له نظره تېر کړی و ، دغه راز یې پښتانه د ښاري ژوند دلارو لټون ته وهڅول، اقتصادي لارې یې ورپر ګوتې کړې او پښتنو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې د ملي شعور راټوکېدل او د یرغلګرو او ښکیلاکګرو په مقابل کې یې د ډال په توګه و درول، پښتانه یې دراتلونکیو څو لسیزو لـه ویجاړیو خبر کړل که سیاسي عمل پرې شوی وای دهغو په وجه به دبهرنیو دښمنانو پر لمسون او لاس وهنې د افغانستان اوسنۍ بڼې بدلون موندلی وای.

دریم- د پښتو ادبیات :

وزیر محمدګل خان د پښتنو د ژبې، نظام او کولتور ترڅنګ د پښتو ادبیاتو په وده کې هم د احترام لوړ مقام لري دی پوخ شاعر ځیرك لغت جوړوونکی او حقیقت خوښوونکی مورخ و.

د پښتو طلوع افغان اخبار د وزیر صاحب پر امر پښتو شو چې حبیبي صاحب چلولو، په ننګرهار کې اتحاد مشرقي جریده پښتو شوه او پکتیا کې د وړانګې جریده پر پښتو وچلېده، د بچه سقاو پر وخت یې په ننګرهار کې د "کورغم" پر نوم اخبار وچلاوه چې ډېرې ګڼې یې خپرې شوې او اوس په لاس کې نه شته، خو قتیل خوږیانی د "کور غم" اخبار چلوونکی جنرال سید حسن حسن بولي چې شیون یې تخلص کاوه قلمي یې دغه اخبار په ګډه خپراوه. او دا اخبار محمدګل خان یو اځې نه دی چلولی. په ۱۳۳۴ ل کال د لویې جرګې د پرېکړو لنډیز یې په پښتو کې دپاڼو په شکل خپور کړو چې د پارلمان زیات غړي په کې پښتو سره بلد شول. دا هم د بابا برکت و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وزیر بابا د پښتو په لیك دود کې ډېر بدلونونه راوستي، چې وروسته نورو ورته لازمه پاملرنه ونه کړه یوائې دده جوړې شوې دوه یاګانې یوه لکۍ لرونکې په (ۍ) او بله مجهوله (اوږده) یا (ې) چې دټولو پښتنو له خوا ومنل شوې او نن هم دود دي او هیڅوك حق نه لري چې له ځانه په کې ګوتې ووهي وزیر صاحب دا نظر هم درلود چې که پښتو دنسخ پر ځای پر نستعلیق لیك ولیکل شي دا به د ژبې په ګټه وي، په یو وخت کې خو د وزیرصاحب لیکدود ډېرو پښتنو منلی هم و، اوس هم داسې کندهاریان شته چې د وزیرصاحب پر لیکدود لیکنې کوي او د لرې پښتونخوا د باره ګړي په سیمنار کې یې دیا له لیکدوده ژوره استفاده وشوه. وزیر صاحب یو شمېر نوي لغات هم جوړ کړي دي چې زیات پښتانه یې اوس هم په لیکنو او ویلو کې کاروي. لکه: خج (د اواز فشار، د ژبې لیاره (قانون) وتوځی (مخرج) نسنوتوځی (مدخل)، ایرنۍ (خاکستر دانۍ) او داسې نور چې محمدګل خان ایجاد کړي اوس هم دکارونې وړ دي. دپښتو ګرامر په برخه کې وزیر صاحب دلوی لاس لرلو له کبله په ۱۹۳۸ م کې "د پښتو د ژبې لیاره یا صرف اونحو" پر نامه په څلور سوه پنځه نوي مخونو کې یو لاربښود کتاب لیکلی او لاهور کې دعبدالعظیم ساپي پر زیار او اهتمام چاپ شوی دی.

د وزیر صاحب افغاني قاموس (پښتو سیند) چې دکابل عمومي

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطبعه کې دښوونې او روزنې د وزارت له خوا په ۱۹۳۷م کال پر لوی کاغذ قلمي چاپ شوی دی ددې کتاب لغات محمدګل خان په نهو کالو کې راټول کړي دي، دهرټکي معنا او پېژندګلوی یې په فارسي ژبه کړې دی. ځینو ځایو کې یې معنا پر پښتو ژبې هم کړي ده، داکتاب دوه برخو کې چاپ شوی دی ټول ۷۲۵ مخونه لري.

د محمدګل خان بل کتاب (لنډکۍ پښتو او پښتونواله) نومېږي چې بېنوا د اوسني لیکوال کتاب کې هم یاد کړی دی بل یې د (پخلي) په نوم کتاب دی چې تراوسه نه دی چاپ شوی.

د ژبې ملي او ادبي اصطلاحات د وزیر محمدګل خان یو بل کتاب دی همدارنګه د مېلمستون، سیمه، ټوکې او پښتني تربیه یې هغه کتابونه دي، چې ورك او له چاپه پاتې شوي دي.

لکه چې مو ولوستل په شمالي ولایاتو کې سرحدي پښتانه ځای پر ځای کول له ځینو نیوکو لاندې راغلي؛ ځکه چې د پښتنو ټاټوبي کندهار کې ایراني شیعه ګان او قزلباشان د نادرقلي (نادر افشار) له واکمنۍ وروسته احمدشاه بابا دخپلې اسیایي امپراتورۍ اداري او سیاسي غړي وګڼل او ایرانیان د افغانستان ټاټوبي کې مېشت پاتې شول. پښتون واکمن تیمورشاه دراني ورته مهمې مالي اداري، سیاسي، فرهنګي او اقتصادي دندې هم ورو سپارلې، چې لاتراوسه پورې یې نسلونه په کندهار او کابل کې برلاسي پاتې دي،

www.melitahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه کله چې روسانو د ازربايجان، سمرقند او بخارا سيمې دخپل تېري لاندې راوستې؛ نو ډېرو بخارايانو، اذربايجانيانو، سمرقنديانو افغانستان ته مخه وکړه چې په هلمند ولايت کې مېشته شول اودولتي ځمکې ورته ورکړای شوې او څه نور يې په شمالي ولايتونو کې چې ترننه ژوند په کې کوي اوسيدلي دي. ځينې لا وايي چې مومند محمدګل خان بابا له سرحدي ولاياتو افغانستان ته راغلی او دلته پر دندو ګومارل شوی دی. حال دا چې وزير صاحب دننګرهار د سيمې اوسيدونکی او دهمدغې سيمې ستر شخصيت دی. او په نازکو وختونو کې يې مهمې دندې سرته رسولي د پښتنو لپاره ويارو او دمخالفينو لپاره دخواشينۍ ور ګرځېدلی دی. دده د ټولنيز سياست پرضد يې پوهنځي ته دانشکده، پوهنتون ته دانشګاه او محصل ته دانش اموز ويلی دوی دملي هويت له تاريخي ارزښت نه منکر شوي دي، ځکه چې د پښتنو ستر قوم پر چا نه شي ورګډېدلی. مومند محمدګل خان بابا ويلي :

"ژبه دملي موجوديت، هويت، هوساتوب، سعادت، لوړوالي، او جګوالي ستنه ده، ساتل او پالل يې په کار دي". دتاريخ پر کتنې افغانستان له شماله ترجنوبه او له ختيځه تر لويديځه له ازله تردې دمه د پښتنو او افغانانو وطن دی او ډګر ته راوتلي سياسي او فرهنګي غرضيان خو له تاجکستان، ازبکستان، ترکمنستان، ايران او ننني اذربايجان نه د روسانو يا

www.melitabrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنادر افشار لـه ظلم راتښتېدلي او د پښتنو لـه مهربانۍ ډکې غېږې تـه يې پناه راوړې ده؛ نو دا د پښتنو او افغانانو هېواد دی، افغانان حق لري چې د افغانستان په هره سيمه کې يې چې زړه وغواړي اوسېدای شي.

محمدګل خان پر سياسي توګې هېواد لـه ټوکړه کېدلو ژغورلی او دروسيې د سياسي نفوذ مقابل ته يې ټينګ سنګر جوړ کړی دی او د افغانستان لـه جنوب او جنوب لويديځ او جنوب ختيځو سيمو څخه بېوزله بې ځمکې خلك يې د شمالي سيمو په حاصله دښتو کې مېشته کړل او د افغانستان دولتي بې حاصله دښتي يې پرې ودانې کړې چې لـه يوې خوا يې د افغان ملت مظلومې او ځپل شوې پرګنۍ پر کار واچولې، د افغان قومونو پر يوځای اوسېدو يې د نوي افغان ملي کولتور د پخلي لپاره تاريخي تيره ښخه کړه او د امو د سيند په اوږدو کې يې د افغان نظريې او د افغانستان د جغرافيې د دفاع او د ملي يووالي د خوندي ساتلو لپاره يې تاريخي، ملي، انساني او نـه ماتېدونکی سنګر جوړ کړ خو د روس وسله وال يرغل وښودله چې د امو د سيند په اوږدو کې ازبك، ترکمن، تاجك لـه افغانانو پر ببلا ببلو پلمو ببل شول. د محمد ګل خان سياسي تدابيرو د هغوی شومې سياسي هيلې شنډې کړې خو روسانو پنځمه ستن په کابل کې جوړه شوه افغان ضد ايرانۍ د سيسې پر کارولو يوې د غه ساړه جنګ د افغان ايډيالوژۍ (افغانيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دختمولو لپاره پر هېواد مین سیاست پوه محمدګل خان اودکابل د افغان کېدو پر باني دیپلوم انجنیر غلام محمد فرهاد باندې یې له غرضه ډکې نیوکې پېل کړې.
د افغان ایډیالوژۍ له مخې دیوه ملت دملي جوړښت لپاره پنځه اساسي بنیادونه شرط دي :
۱ -دهغه ملت ملي تاریخ. ۲- دهغه ملت ملي جغرافیه. ۳- دهغه ملت ملي اقتصاد. ۴- دهغه ملت ملي کولتور او دهغه ملت ملي مقدسات، دملي کولتور برخه یې پر دوه برخو وېشل کېږي :
الف: یوه یې دهغه ملت دسیاسي او ټولنیزې پوهې او مدنیت سره اړخ لګوي.
ب: دوه یمه برخه یې دهغه ملت دود ،ثقافت، ادب او ژبې پورې تړل کېږي.
په کولتوري ساحه کې دژبې برخې نه یوائې ټوله کولتوري ساحه، بلکې دملي جوړښت څلور نور بنسټونه تر اغیز لاندې راوړل.
دا یو حقیقت دی چې دیوه قوم ژبه ژوندۍ وي هغه قوم به ژوندی وي، چې دیو قوم ژبه درنه، علمي او داهمیت وړ وي؛ نو قوم به یې ورسره درونډ او دنړیوال اعتبار څښتن وي. دغه راز که دیوه قوم ژبه ورکه شي یا سپکه شي هغه قوم ورسره ورکېږي او سپکېږي.

www.melitahrik.com 0777 400 115

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ملي اصل ته ټولې نړۍ توجه کړې د اکثریت ژبه یې ملي او رسمي ژبه منلې دملي یو والي او پرمختګ عمومي سبب یې ګرځولی دی. افغانانو ته هم لازم دي چې دپښتنو ژبه چې دملت داکثریت ژبه ده او ملي او رسمي ګڼل شوې باید ټول افغانان یې زده کړي، نورو هېوادو کې هم داکثریت ژبه ملي او رسمي وي او پر ټولو باندې یې زده کړه کېږي. لکه انګلیسي چې پر خپل ملت او پر مستعمرو زده کېږي یا عربي چې پر خپل ملت او ټولو مسلمانانو زده کېږي، پارسي چې د ایراني ملت ژبه ده پر خپل ملت او ګاونډیو ورزده کېږي اردو چې دپاکستان د ۲۲٪ فیصدو خلکو ژبه شوې په کې ارزښت لري.

په ۱۸۷۲م کې چې کله روس (موجوده المان) او فرانسې ته ماتې ورکړه او دوه جرمني نژاده ولایتونه (الزاس) او (لورن) یې ترې ونیول فرانس پرې فرانسوي زده کړې وه. جرمنیانو چې المان پورې وتړل بېرته یې الماني ورباندې زده کړه، نو څرګنده ده چې دژبې مسله دملتونو دجوړښت یو ارزښتناکه فکتور دی.

ټولو ملتونو دغه مسئله درك کړې ده یوازې افغانان دي چې سیاسي چارو کې تل جنګولي ویني یې تویوي او سیاسي واك یې ایراني کولتور او ایرانۍ ژبې ته ورکړی دی پر منبر د خدای(ج) فرمودې په پارسي ویل کېږي پارسي نظمونه لیکل کېږي ځانګړي او رسمي لیکونه تراوسه پر پارسي دي. ددغه تورتم د رڼا کېدولو لپاره وزیرمحمدګل خان برې پښتونخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې او پاچاخان لرې پښتونخوا کې چغه کړه چې:

"دهر قوم او ملت ژوند او مرګ دخپل ملت پر ملي ژبې پورې تړلی دی. دا داستعمار کار دی چې دملت مغلوبولو لپاره د اقلیتونو او لږه کیو پلوي کوي او لمسوي یې او پر اکثریت یې مسلطوي، خو بیاهم د استقلال له حاصلولو وروسته یا حساب سره مخ کېږي او یایې پر څو جغرافیوي برخو وېشي. لکه لره او بره پښتونخوا.

محمدګل خان یواځې له صالح محمدخان سره دیاور یا د قواو درستیزوال ددفتر دمنشي حیثیت درلود، خو محاذ قوماندان پخپله د وخت د وسله والو قواو وزیر و؛ نو دحرب پر وخت چې یاور د امر له امره سرغړونه وکړي پر اعدام محکومېږي. له دې کبله دجبهو په محاذ کې دعقب نیشنۍ مسئوول خپله د وخت وزیر و چې مسوولیت یې صالح محمدخان پر غاړې دی، نه د هغه دیاور پر غاړې چې یواځې دمنشي حیثیت یې درلود. نو له امان‌الله خان سره چې د استقلال په جګړه کې ختیز جبهه ماتې سره مخ شوه مقصد یې خپله د دفاع ذکر شوی وزیر و او بس له بلې خوا دغه جګړه ثابته نه وه پلورل شوې یا بایلل شوې وه؛ ځکه، چې یواځې صالح محمدخان په کې طلاوې اخستې وې همدا علت و، چې کله امان الله خان غازیانو ته دمکافاتو ورکولو پر ورځ صالح محمد خان ته دوه ګزه سور ټکری ورپر سر کړ ورته یې وویل چې په نرانو کې هم نه شمېرل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وزیرمحمد ګل خان پښتانه پښتو ویلو پښتو لیکلو او د پښتني روایاتو او کولتور ژوندي ساتلو ته هڅولي او دچپن پر ځای یې څادر دکلوشو پر ځای یې څپلۍ او دقرقلۍ پر ځای یې دپګړۍ کارونې ته هڅول. دا ؛ ځکه، چې ده ته معلومه وه چې یو ملت پر خپل تاریخ، ژبې، ملي روایاتو او ملي تشخص ژوندی وي. همدارنګه پوهېده چې یوازې پښتانه دخپل فطرت او خصلت له مخې د هېواد د پولو تاریخي محافظان دي. د ساري په توګه کله چې روس بخارا ، تاجکستان، تاشکند ، ارمنستان، ترکمنستان او آذربایجان ښکیل کړل او زمونږ ګاونډي شو ، امیر عبدالرحمن خان دخپلو سرحدونو دپیاوړتیا پر غرض دهرات والي ته هدایت وکړ چې ددې سیمې جمشیدي، ایماق اوهزاره قامونه دترکمنستان سرحدونو ته ولېږدوي چې دهمدې سپارښتنې له مخې یې قامونو ته کافي پیسې او نور امکانات او سهولتونه برابر او هلته یې مېشت کړل، خو کله چې روسانو پر افغان سیمه (پنجده) برید وکړ؛ نو دې نامردو دوه پښې خپلې او دوه پور کړې او پر یوې منډې راوتښتېدل او افغان سرحدي قطعه یې دغوث الدین خان پر نامه دیو قوماندان پر مشرۍ یوازې پرېښوده چې دې غازیانو او اصیلو افغانانو د روسي کرنیل علی خانوف تر مشرتابه لاندې دیوې لوېې او مجهزې قوې سره دمرګ تر وروستۍ سلګۍ پورې مقاومت وکړ او دغوث الدین خان پر ګډون ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شهادت جامونه وڅښل او روسانو پنجده ونیوله چې ترننه پورې اشغال ده.

امیر عبدالرحمن خان د جمشیدي قام مشر (الیسنګتوش) کابل ته راوغوښت او د بې غېرتۍ او نامردۍ پر جرم یې دقام له مشرۍ معزول کړ بیا وروسته عبدالرحمن خان هوتك، توخي او اڅکزي پښتانه شمالي سیمو ته تبعید کړل چې له یوې خوا په مرکز کې خپل مخالفین لرې کړي او له بلې خوا پوهېده چې یوائې پښتانه دخپل هېواد د پولو ساتنه کولای شي او دا حقیقت تاریخ هم ثابت کړ چې په سرحدي سیمو کې د پښتنو له مېشتېدلو وروسته تر سلو کالو روسان ونه توانېدل چې زمونږ یوه لویشت خاوره لاندې کړي، دا بېله خبره ده چې بیا هم غیر پښتنو ګډه ستمي بانډه جوړه کړه او روسیه یې په افغانستان مسلط کړه نو له دې امله چې محمد ګل خان پښتانه خپلې ژبې، افغان فطرت، خصلت او د روایاتو تحفظ ته هڅولي دي، معقول او پر ځای کار نه دی؟ ځکه، کله چې یو قوم خپله ژبه، کولتور او روایات هیر کړي بیا په کې دخپل هېواد سره مینه او د جغرافیاوي شتون د ساتلو روحیه هم نه پاتې کېږي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماخذونه

۱. ربنتین صدیق الله د مومند بابا یاد، د ۱۳۸۳ل.هـ کال د ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز- پېښور چاپ پنځم مخ.
۲. روحاني عصمت الله - "ورځ" مجله - ۱۳۸۳ ل.هـ کال- زمری او وږی- ۳۵ مخ.
۳. زرملوال الحاج غلام محي الدین - "ورځ" مجله د ۱۳۸۳ ل.هـ کال د زمري او وږي د میاشتو خپرونه ۳۹ مخ.
۴. زلمی افغانمل (د مومند بابا یاد) د ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز پېښور- ۱۳۸۳هـ.ش کال چاپ ۱۲۴ مخ.

www.meltahrik.com 0777 400 116

(c) ketabton.com: The Digital Library

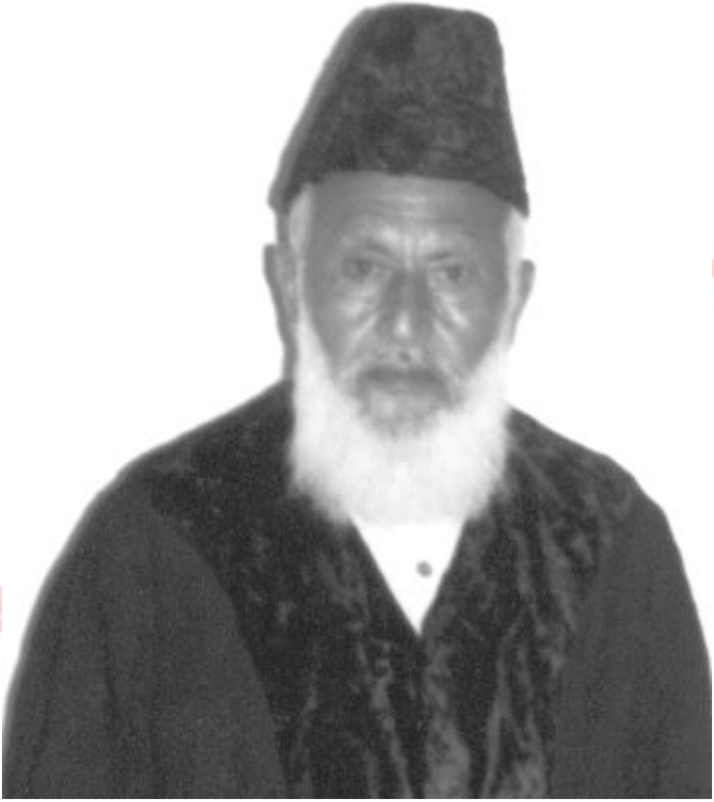

الحاج پروفيسور دکتور قاضي حفيظ الله ښاد جبارخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

www.melitahrik.com
0777 400 116

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library